

**TEXT FLY WITHIN
THE BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208254

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—2272—19-11-79—19,000

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No.....Tm920.780

Accession No...Tm 1581

Author ^{V12 S} Swaminatha Iyer.

Title Maha Vaidyanatha Iyer.

This book should be returned on or before the date last marked below.

மகா வைத்தியநாதையர்

மகாமகோபாததியாய தாக்ஷிணாதய கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
எழுதியது.

இது
ஷை ஐயரவர்களின் குமாரா
S. கலியாணசுந்தர ஐயரால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு

பாரதிபவஸ், ஆவணியீ

கரீா "அசசுககூடம, திருவலலிக்கேணி, சென்னை

Copyright Registered] 1945

[~~விநி-அன-பதிப்பு~~]

மு க வு ரை

அவ்வப்பொழுது நான் எழுதி வெளியிட்டு வந்த சங்கீத விததுவான்களுடைய சரித்திரங்களில் இது மூன்றாவதாகும் மகா வைத்தியநாதையரோடு பல வருஷங்கள் நான் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன் அதனால் அறிந்த பல செய்திகள் இதன்கண் தொகுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இது முதலில் 'கலைமகள்' என்ற பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது.

மகா வைத்தியநாதருடைய சரித்திரச் சுருக்க மொன்றை அவர் தமையாராகிய ஸ்ரீ இராமஸவாமி ஐயர் 'மகா வைத்தியநாத விஜயஸங்கிரகம்' என்ற பெயரிட்டு வெளியிட்டிருக்கின்றார். தம்முடைய இளவலின் மீதுள்ள அளவற்ற அன்பினால் அவர் எழுதியிருக்கும் விஷயங்களிற் சில இக்காலத்தில் மிகைபோலத தோற்றும். ஆயினும் அப்புலதகததிலிருந்து பல விஷயங்களை நான் அறிந்து கொண்டேன்.

சில வகைகளில் எனக்குக் குருவாகச் சொல்லத்தக்க வரும் சில விஷயங்களில் என்பால் மிக்க அன்பராக நினைக்கத்தக்கவருமாகிய மகா வைத்தியநாதையரைப் பற்றி என் ஞாபகத்திலேயே சுருண்டு கிடந்த இச்செய்திகளை இந்த உருவத்தில் வெளிப்படுத்தச் செய்த இறைவன் திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

சென்னை }
24-12-36.

இங்ஙனம்,
வே சாமிநாதையர்

குறிப்பு

இதன் முதற் பதிப்பு 1936-ம் ஆண்டு என் தந்தையா ராகிய மகாமகோபாத்தியாய தக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் ஐயரவர்களால் வெளிவந்தது சங்கீத கலாநிதி யாகிய இச்சரித்திரத தலைவருடன் அவர்கள் பல வருஷங் கள் நெருங்கிப் பழகியிருந்ததால் அவர்கள் எழுதியுள்ள இவ் வரலாறு மிகச் சிறப்பற்றிருக்கு மென்பதை நான் கூறுவது மிகையாகும். ஆங்காங்குள்ள கலாசாலைத் தலைவர்களும் அபிமானிகளும் தங்களை தங்களுக்குத் தெரிந்த இடங்களில் இந்நூலைப் பரவச்செய்து எனக்கு ஊக்கமளித்துவரும் விஷயத்தில் அவர்கள்பால் நான் மிக்க நன்றி பாராட்டுகிறேன்

சென்னை }
18—8—45 }

இங்ஙனம்
S கலியாணசுந்தரையர்

மகா வைத்தியநாதையர்

(1844 - 1893)

மு ன் னு ரை

தமிழ்நாட்டில சங்கீதககலையை முறையாகப் பயின்று கர்நாடக சங்கீதத்தினால் விளையும் இன பத்தை யாவரும் நுகரும் வண்ணம் செய்த வித்து வானகளுக்கெள்ளே சமீபகாலத்தில மிகவும் சிறந்த விளங்கிய மகா வைத்தியநாதையரென்னும் சங்கீத சிகாமணியின் புகழானது இந்நாடு முழுவதும் நிறைந்திருக்கிறது. மகா வைத்தியநாத சிவனென்றும் அவர் வழங்கப்படுவார். அவரது இசையின் இனிமையை நேரே அனுபவித்து உணர்ந்தது இன புற்றவர்களிற் சிலர் இக்காலத்திலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பழைய ஞாபகம் உண்டாகும் போதெல்லாம் மகா வைத்தியநாதருடைய நயமான இசை காதில் ஒலித்துக்கொண்டிருப்பதாகவே தோற்றும். தஞ்சையில இருந்து விளங்கிய தாளப்பிரஸ்தாரம் சாமாசாஸ்திரிகள், பலலவிகோபாலையர், வீணைப் பெருமானையர், த்ஸௌகம் சீனுவையங்கார் முதலிய பெரிய வித்துவான்களுக்குப் பிறகு சிறந்த கீர்த்தியுடன் விளங்கியவர் அவர்.

இ ய ற் கை

அழகிய பொன்னிறமான வடிவம், திருநீறும் கண்டிகையும் தரித்த சைவத்திருக்கோலம், குளிர்ந்த பார்வை, அடக்கமான தோற்றம், இனிய வார்த்தைகள், காட்சிககு எளிமை, சிவபகதி ஆகிய இவ்வளவும வைத்தியநாத சிவத்தை நினைகுகும்பொழுது மனத்தில் ஒருங்கே தோன்றி இன்புறுததுகின்றன. அவருக்கு அவரே ஒப்பு. மற்றொருவரைக கண்டு, 'மகா வைத்தியநாத சிவத்தின ஞாபகம் வருகிறது' என்று சொல்ல முடியாது. அந்தக காலத்தில தமிழ் நாட்டில் உலவி, தாம் கானம் செய்யும் இடங்களை யெல்லாம் கந்தர்வலோகம் ஆகிய அந்தச சங்கீத சாகரத்தினுடைய திறமை பிறகாலத்தில ஒருவருக்கு அமையவில்லை, முன்பு இருந்ததாகவும் தெரிய வில்லை.

ஊரும் தந்தையாரும்

வைத்தியநாத சிவத்தைத தன பெயரோடு சார்த்தி வழங்கும் பேறுபெற்ற ஊர் வையைச்சேரி எனபது. அது சோழநாட்டில தஞ்சாவூருக்குக கிழக்கே திடடையென்னும் ஊருக்கு வடக்கே உள்ளது, மிகவும் புராதனமான சிவஸ்தலம், அங்கே எழுந்தருளியுள்ள ஸ்வாமியின் திருநாமம் அகஸ்தீச வரரென்பது. அவ்வூரில தமிழிலும் சங்கீதத்திலும் பயிற்சியுள்ளவர்களும் சிவபகதிச செலவம் வாயந்த வர்களும்மாகிய சிலா இருந்தனர். அவர்களுள் துரை சாமி ஐயரென்ற விததுவான ஒருவர். அவர் தந்தையாரும் சங்கீத விததுவான விளங்கியவர். துரைசாமி ஐயர், "பெருஞ்சரண்மா மறையோரும்" என்று காளமேகத்தால திருவானைக்காவலாவிற் சிறப்பிக்கப் பெற்ற மழநாட்டுப் பிரகசரண வகுப்பைச் சார்ந்தவர்; அவர் கௌண்டிய கோத்

திரத்தினராவர். பஞ்சநதையரென்பது அவரது சர்மா நாமம். பழைய காலத்திலிருந்த பெரிய சங்கீத வித்துவான்களால இயற்றப்பெற்ற தமிழ் வடமொழி தெலுங்குக கீர்த்தனங்கள் பல அவருக்குப் பாடம் உண்டு. தஞ்சை அரண்மனையைச் சார்ந்த சங்கீத வித்துவான்களுடைய கோஷ்டியிற் பெயர் பெற்றவர்களும் ஸமஸ்கிருதம் தமிழ் தெலுங்கு ஆகிய மூன்று பாஷைகளிலும் கீர்த்தனங்கள் இயற்றியவர்களும் பல்லவி பாடுவதில் திறமை உடையவர்களும் வையைச் சேரியை ஊராக உடையவர்களுமான ஆனை, ஐயா என்பவர்களின் பரம்பரையிற் பிறந்த ஒருவருடைய குமாரியையே அவர் பத்தினியாக அடைந்தனர்.

துரைசாமி ஐயர் சிறந்த சிவபகதர். அடிககடி திருவையாறு சென்று ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரர் சநநிதியிலும் ஸ்ரீ தர்மசமவர்த்தினி அமபிகை சநநிதியிலும் நின்று மனமுருகிப் பகதி பரவசராசிக கீர்த்தனங்கள் பாடித் துதிப்பது அவருடைய வழக்கம். சித்திரை மாதத்து ஸப்த ஸ்தான உதஸவத்தில ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரர் திருப்பழனம் முதலிய ஸதலங்களுக்கு எழுந்தருளுகையில் அவர் பஜனை செய்யும் கோஷ்டியோடு சேர்ந்து பாடிகொண்டே உடன் செல்வார். அவருக்கு நான்கு குமாரர்கள் இருந்தனர். அவர்களுள் மூன்றாம் புதலவரே வைத்தியநாதையர். அவர் பிறந்த வருஷம் குரோதி. வைத்தியநாதையருக்கு மூத்தவர்கள் சாமபமூர்த்தி ஐயர், இராமசாமி ஐயர் எனவும் இருவர், இளையவர் அப்பாசாமி ஐயர் என்பவர்.

இளமைப் பருவம்

துரைசாமி ஐயர் தம் குமாரர்களுக்கு உரிய காலத்தில சங்கீதம் பயிற்றுவிக்கத் தொடங்கினார்.

அவர்களுள் இராமசாமி ஐயரும் வைத்தியநாதையருமே அதிற் சிறந்த அறிவு வாய்ந்தவராயினர்.

சங்கீதம் பயின்றதோடு தமிழிலும் வடமொழியிலும் உள்ள கருவி நூல்களை அவ்விருவரும் கற்று வந்தனர். வைத்தியநாதையருடைய சாரீரம் மிகவும் இனிமையுடையதாக இருந்தது. அவரும் இராமசாமி ஐயரும் ஒருங்கே தந்தையாரிடத்தில் இசை பயின்று வரும்போது இருவரின திறமைகளும் தந்தையாருக்கு மிகக் மகிழவை ஊட்டின. தமக்கு எவ்வளவு தெரியுமோ அவ்வளவையும் அவ்விருவருக்கும் துரைசாமி ஐயர் கற்பித்தார். பின்பு சங்கீத லட்சண சாஸ்திரங்களை அவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டுமெனும் அவர் அவருக்கு உண்டாயிற்று. தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றியாகிய அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயலுக்கு உரிய வழிகளை அவர் தேடலானார். அக்காலத்தில் தஞ்சையைச் சார்ந்த மகானோன்புச் சாவடியில் * வேங்கட சுப்பிரமணிய ஐயர் எனும் சிறந்த சங்கீத விததுவான ஒருவர் இருந்தார். அவர் சங்கீதப் பயிற்சியும் சங்கீத லட்சண சாஸ்திரங்களில் சிறந்த அறிவும் உடையவர். அவர்பால தம குமாரர்கள் இருவரையும் துரைசாமி ஐயர் ஒப்பித்துக் கற்கச் செய்தார்.

இரட்டையர்

இளமை தொடங்கியே இராமசாமி ஐயரும் வைத்தியநாதையரும் இரட்டையர்களைப் போலவே பழகிவந்தனர். தசரத சக்கரவர்த்தியின் குமாரர்கள் நாலவருள் இராமனும் லக்ஷ்மணனும் ஒருங்கே சேர்ந்தது பயின்றதைப்போல இவர்கள் இருந்தனர். இராமசாமி ஐயருக்குத் தமிழில் மிகுதியான விருப்

* பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர் இவர்பால் சங்கீதம் பயின்றவா என்பார்.

பம் உண்டு. ஆதலின் சில தமிழ்நூல்களைத் தக்க வர்களிடம் ஓய்வு நேரங்களில் பாடங்கேட்டு வந்தார். வைத்தியநாதருடைய சாரீர இனிமை இராமசாமிய்யருடையதைக் காட்டிலும் சிறந்தது விளங்கியது. ஆயினும் அவர் இராமசாமிய்யர்பால மரியாதையும் அன்பும் உடையவராகவே ஒழுகி வந்தார்.

இளமையில் முதிய அறிவு

வைத்தியநாதையர் ஏழாம் பிராயத்திலேயே இராகம் பலலவி பாடும திறமையை அடைந்தார். ஒன்பது பிராயத்திற்குள் சங்கிரக சூடாமணி, சங்கீத ரதனாகரம் முதலிய லட்சண நூல்களைக் கற்று ஆராய்ந்து தெளிந்தனர். அவருடைய சாரீரம் அவர் நினைத்த வழியெல்லாம் இயங்கிவந்தது, மூன்று ஸ்தாயியிலும் அது செல்லும். ஆறுகாலமும் அவர் பாடுவார் ஆதலின் லட்சண சாஸ்திரங்களில் உரைக்கப்பட்டவைகளை அவர் தாமே பழக்கம் செய்து அவ்விலக்கணங்களை அனுபவ சாத்தியமாகி இன்புற்றனர்.

தஞ்சை நகரத்திலும் அதனைச் சார்ந்த மெலட்டுர், திருவையாறு என்னும ஊர்களிலும் அக்காலத்தில சங்கீத வித்துவான்கள் சிலர் இருந்துவந்தனர். சங்கீதக் கலையின பல துறைகளில் பயின்று தனித்தனியே ஒவ்வொரு வகையிலும் அவர்கள் சிறப்புப் பெற்று அங்கங்கே இருந்த பிரபுக்களின் ஆதரவைப்பெற்று வாழ்ந்தனர். வைத்தியநாதயருடைய தந்தையார் அவரைப் பல சங்கீத வித்துவான்களுக்கூப் பழக்கம் செய்வித்தனர். அதலை அவர்கள் பால தனித்தனியே அமைந்திருந்த ஆற்றல்களையெல்லாம் அவர் உணர்ந்து அத்தகைய துறைகளிற் பயின்று சங்கீதத்தின் பரப்பை நன்றாக அறிந்தனர்.

சிறிய பிராயத்தில பெரிய துறைகளிலெல்லாம் லட்சண அறிவுடன் பயிற்சி வாய்ந்த அவருடைய பெருமை அப்போது சங்கீத விததுவான்களபாலும் பிரபுககள்பாலும் பரவலாயிற்று. பிரபுககள் தங்கள் வீட்டில நடைபெறும் விவாகம் முதலிய விசேஷங்களுக்கு அவரை வருவித்து அவருடைய சங்கீதத்தைக்கேட்டு உபசரித்து ஸமமானம் செய்து அனுப்பு வார்கள். அவர் பாடுமபொழுதெல்லாம் உடனிருந்து இராமசாமி ஐயரும் பாடிவருவார். பல மகா சபைகளில் அவருடைய பாட்டு நடைபெறலாயிற்று. 'வைத்தியநாதையர் சங்கீதம்' என்றால் திரள் திரளாக ஜனங்கள் கூடிக் கேட்க வருவார்கள்.

புதுக்கோட்டையிற் பெற்ற சிறப்பு

அவருடைய பத்தாவது பிராயமாகிய ஆனந்த வருஷத்தில், புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தானதிபதியாக விளங்கிய இராமசந்திரத தொண்டைமான்னனும வேந்தர் அவரைத் தம் தர்பாரில் பாடவேண்டுமென்று விருமபி அழைத்தனர். அவர் சென்றார். பச்சைமீரியன ஆதிப்பையருடைய பரமபரையின ராகிய வீணை சுப்புககுட்டி ஐயா, வீணை சுப்பையர் முதலிய சங்கீத ரததினங்கள் கூடிய மகாசபையில் அவ்விளைய சங்கீத சிகாமணி இசையமுதத்தைப் பொழிந்தார். அதனை நுகர்ந்து இன்புற்ற யாவரும், "இவர் தெய்வப் பிறவியே!" என்று கொண்டாடினார்கள். சங்கீத விததுவான்கள், "இவ்வளவு இளமையில் இதற்கைய தேர்ச்சியும் சாரீர இனிமையும் வாய்ந்தவர்களைக் கண்டறியோம், கேட்டும அறியோம். சங்கீதத்தின தவப்பயனே இவ்வளவ வந்ததுபோலும்!" என்று கூறி மகிழ்ந்தார்கள். தம் முடைய காலமெல்லாம் சங்கீதத்துக்கென்றே அர்ப்பணம் செய்து பயின்றவர்க்கல்லவா அதனுடைய

அருமை பெருமை தெரியும்? புதுக்கோட்டை அரசர் பின்னும் சில நாட்கள் அவரை அங்கே இருக்கச் செய்து அவருடைய சங்கீத வெள்ளத்தில் மூழ்கி மகிழ்ந்து பல உயர்ந்த ஸமமானங்களைச் செய்தனர். அங்கே இருந்தகாலத்தில் அநநகரில் இருந்த சுப்புக்குட்டி ஐயர் முதலிய சங்கீத வித்துவான் களித்ததில் வைத்தியநாதையர் சங்கீத சம்பந்தமான பல விஷயங்களை அறிந்துகொண்டனர்.

தமிழ்ப்பயிற்சியை விருத்தி செய்துகொண்ட இராமசாமிஐயர் செய்யுள், கீர்த்தனமமுதலியவற்றை நன்றாக இயற்றும் ஆற்றலைப் பெற்றனர். நினைத்த பொருளை அமைத்து விரைவிற் பாடுவார். புதுக்கோட்டையில் இருந்தபொழுது மழவராயனேந்தலி இருந்து வந்த தமிழ் வித்துவானொருவர் அங்கே அரசர் முன்னிலையில் அவதானம் செய்தனர். அப்பொழுது அந்தச் சபையில் வைத்தியநாதையரும் இராமசாமி ஐயரும் இருந்தனர். அவதானம் நிறைவேறியபின் அத்தைச் சிறப்பித்து ஒரு கீர்த்தனத்தை இராமசாமி ஐயர் இயற்றிப் பாடிக் காட்டினார். அவருடைய கவித்துவசக்தியை யாவரும் பாராட்டினார்கள்.

முத்துராமலிங்கசேதுபதி மன்னர் பாராட்டியது

தமது பதினொராமபிராயத்தில், வைத்தியநாதையர் மதுரையில் இருந்த பல அன்பர்கள் விருமபியபடி அங்கே சென்று ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆலயத்திலும் சில பிரபுக்கள் வீட்டிலும் இனிய கானம் செய்து ஸமமானங்கள் பெற்றனர். அப்பொழுது மதுரையில் சிரஸ்தேதாராக இருந்தவரும் மாமபழக்கவிசசிங்க நாவலர் முதலியவர்களை ஆதரித்தவருமாகிய வேங்கடசாமி நாயுடு என்பவர் அவருடைய பேராற்றலில் ஈடுபட்டுப் பலவகையில் உதவி

புரிந்தனர். மேலூர்த் தாசில்தாராக இருந்த சீதாராமையரென்ற கனவானும் அவரைச் சிறப்பாக ஆதரித்தனர்.

அககாலத்தில் இராமநாதபுர அரசராக விளங்கியவரும் சங்கீதததிலும் தமிழிலும் சிறந்த பழக்கம் உடையவரும் ரஸிகசிரோமணியுமான முத்துராமலிங்க சேதுபதிமன்னர் வைத்தியநாதையருடைய கீர்த்தியை முன்பே அறிந்திருந்தனர். வைத்தியநாதையர் மதுரைக்கு வந்திருந்ததலை அவர் அறிந்து இராமநாதபுரத்திற்கு வருமவண்ணம் தக்கவர்களை அனுப்பி அழைத்தனர். அங்கே சென்று சேதுவேந்தருடைய அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்று அவருடைய சபையில் வைத்தியநாதையர் பாடி மகிழ்வித்தனர். அவருடைய சங்கீதத்தைச் சில நாட்கள் கேட்டமட்டிலே திருப்தியடையாத சேதுவேந்தர் அங்கேயே மூன்றுமாதம் அவரை இருக்கச் செய்தனர். வைத்தியநாதையர் அங்கே இருந்த ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு விழாவாகவே தோன்றியது. அவர் தங்கியிருந்த மூன்று மாதங்களில் அவருடைய சங்கீதம் நாளதோறும் அங்கேயிருந்த சங்கீத வித்துவானகளுடைய ஆதரவினாலே புதுமையுடையதாகி விளங்கியது.

தமிழில் நல்ல பயிற்சியுற்றிருந்த முத்துராமலிங்க சேதுபதி அரசர் அவ்விருவர்பாலும் தமிழ்ப் பயிற்சி இருந்ததையும் இராமசாமி ஐயருக்குச் செய்யுள் இயற்றும் ஆற்றலவாய்ந்திருப்பதையும் அறிந்து மகிழ்ந்தனர். வைத்தியநாதையர் பின்னும் முயன்று தமிழ்பயிற்சியை அப்பயிற்சி அவருடைய பெருமையை மிகுதியாகும் என உணர்ந்த சேதுவேந்தர் தம் கருத்தை அவரிடம் தெரிவித்தனர், அன்றியும் கந்தபுராணச் சுருக்கப் பிரதி ஒன்றை அவரிடம் கொடுத்து, “ இந்த நூலை வாசித்துவந்தால் இன்னும்

மிகுதியாகத்தமிழ்ப்பயிற்சி உங்களுக்கு உண்டாகும். அப்பால சர்க்கரைப்பந்தரில் தேனமாரி பெய்தது போல இருக்கும்” என்று அனபுடன கூறினார். அதுமுதல அவர் அதனைப் பாராயணம் செய்து வந்தனர், தமிழ்ப்பயிற்சியில் ஊக்கம உடையவராகித்தம் தமையராகிய இராமசாமி ஐயரிடத்திலும் பிறரிடத்திலும் பல நூலகளைக் கற்றுத்தேர்ந்தனர். இதனை இராமசாமி ஐயரே தாம் எழுதிய ‘மகா வைத்தியநாத விஜய சங்கிரகம்’ என்ற புத்தகத்தில், “மஹாராஜா அவர்கள். . . கந்தபுராணச சுருக்கப் புஸ்தகத்தையும் முதல இலக்கியமாகச் சமமானித தார்கள். கற்பகம் போன்ற கைக்கமலங்களாற் கொடுத்த நாளமுதல எனனிடத்தில இனிய தமிழ் பயின்று திரியிலேற்றிய தீவட்டிபோல எனனினும் சிறந்த கலவியுடையவராய விளங்கினர்” என்று புலப்படுத்தி யிருக்கிறார். நூல்களில் உள்ள நயங்களை நுண்ணிதாக ஆராய்ந்து தெரிந்து அவற்றைச் சுவைதோன்ற எடுத்தாரைத்தலும், மிகவும் கடினமான நூற்பகுதிகளை அறிந்து எளிதில் விளக்குதலும், செய்யுள் இயற்றுதலுமாகிய ஆற்றல்கள் நாளைடைவில் அவர்பால உண்டாகி வளர்ச்சி பெற்றன.

எட்டையபுரத்தில் அடைந்த சிறப்பு

இராமநாதபுரத்திலிருந்து அவர் எட்டையபுரம் சென்றனர். அங்கே முததுசாமி தீட்சிதர் வமசத்தின ராகிய சுப்பராம தீட்சிதரென்பவர் ஸமஸ்தான சங்கீத விததுவானாக விளங்கிவந்தனர். வைத்தியநாதையர் அங்கே பாடி ஸமமானங்கள் பெற்றனர். அப்பொழுது இராமசாமி ஐயர் சில விததுவான்களின் விருப்பத்தின்படி தமிழில் இராகமாலிகை ஒன்று பாடிப் பல விததுவான்கள் கூடிய சபையில் அரங்

கேற்றினர். அந்த ராகமாலிகை பிற்காலத்திற் பல இடங்களில் வழங்கிவரலாயிற்று.

திருநெல்வேலிக்குச் சென்றது

அப்பால் திருநெல்வேலி சென்று * திருக்கோயிலை வலம வந்து ஸ்ரீ நெல்லையப்பரையும் ஸ்ரீ காந்திமதிப் பிராடடியாரையும் தரிசித்துச் சந்திதானத்திலிருந்து அநநகரவாசிகளெல்லாரும் விருமபிக கேட்ப இனிய கானமழை பெய்து குளிரச செய்தனர். பிரபுக்கள பலர் ஸம்மானம் செய்தனர். அக்காலத்தில அநநகரில் இருந்தவரும் அதவைத நூல்களிற பயிறசி மிககவருமாகிய ஐயாசாயி பிள்ளை முதலியவர்களுடைய பழக்கம் அவருக்கு உண்டாயிற்று. அங்கே இருந்த பஜனைமடம் சிதம்பரம் பிள்ளையென்பவர் அவருடைய முதிர்ந்த அறிவை வியந்தது அந்த நகரில் இருக்கும் வரையில் தமது பஜனை மடத்திலேயே இருக்கசெய்து வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்வித்தனர்.

திருநெல்வேலியில் அவர் இருத்தலையறிந்தது ஆழ்வார்குறிசசித தளவாய குமாரசாயி முதலியார் எனபவர் தமமுடைய அரண்மனைக்கு அவரை வருவித்து அவருடைய சங்கீதத்தைக்கேட்டுசிறந்த உபசாரங்கள செய்வித்து ஆறுமாதம் இருக்கசெய்தார் ; அப்பால் திருச்செந்தூருக்கு அழைத்துச் சென்று செந்திலாண்டவனைத் தரிசிக்கசெய்து பலர் கூடிய சபையில் அவரைப் பாடுவித்துக் கௌரவித்தனர். அங்கே இருந்த திரிசுதந்தரர்களுள் (முககாணியர்களுள்) படித்தவர்களாகியசிலர் அவர்பால அளவிலா அன்பு பூண்டு பாராட்டி வந்தனர். சிலநாள் அங்கே தங்கித் தரிசனம் செய்துவருகையில் இராம

* மகா வைத்தியநாத விஜய சங்கிரகம்.

சாயி ஐயர் திருச்செந்திற் சந்தவிருத்தம், திருச்செந்தில் யமக அந்தாதி எனனும இரண்டு பிரபந்தங்களை இயற்றிப் பலபுலவர் கூடிய சபையில் அரங்கேற்றினார். சந்தவிருத்தம் முதலியவற்றை வைத்தியநாதையர் மனமபண்ணித் தம இனிய சாரீரத்தால அழகுபடுத்திப் பாடிவந்தனர். பிறகு தளவாய் முதலியார் மூலமாக, அக்காலத்தில் வடமொழி தெனமொழிகளிற பயிற்சியுடையவராக விளங்கிய சொக்கமபட்டி ஜமீன் தாருடைய பழக்கத்தை யடைந்தசிலகாலம் அவருடன் இருந்து அவரைத்தம இசைத்திறமையால மகிழ்வித்துப் பலவகைப் பரிசு பெற்றனர்; அங்கிருந்து வேறு பல இடங்களுக்கும் சென்று தம ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி ஸமமானம் பெற்றார். இங்ஙனம் வைத்தியநாதையர் பாண்டி நாட்டிலும் தமமுடைய இசைவெள்ளத்தைப் பரப்பியாவருடைய மனத்தையும் குளிரச செய்து புகழ் சிறந்தது விளங்கினார்.

மகா வைத்தியநாதையரும் திருவாவடுதுறை ஆதீன கர்த்தரும்

தமிழையும் வடமொழியையும் சங்கீதத்தையும் வளர்த்து வந்த தாயகங்களில் திருவாவடுதுறையாதீனம் ஒன்று. வித்துவான்களைப் போற்றி ஆதரித்துப் பலவகைக் கலவியையும் பரப்பும் சிறந்த உபகாரத்தைப் பழங்கால முதற்கொண்டே அவ்வாதீனம் இயற்றி வந்திருக்கிறது. தமிழ்ப்புலமையும் வடமொழிப் பயிற்சியும் இசையை உணர்ந்து இன்புறும் தன்மையும் உடைய பலர் அவ்வாதீனத்தலைவர்களாக இருந்து விளங்கிவந்தனர். இன்றளவும் புலவர்களுக்கு இயன்றவரையில் உதவி செய்துவரும் அவ்வாதீனத்திற்கு, இயலபாக அமைந்த புகழை

மிகவும் பெருக்கிய பெருமையை உடையவர் * மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகராவர். திருவாவடு துறையாதீனத்தில பதினொரும பட்டத்தில் தலைவராசுவீற்றிருந்து அவர் இயற்றிய செயலகளுள் அம்மடத்தைத் கலைமகள் களிநடஞ்செய்யும் இடமாக ஆக்கியது ஒன்றாகும். அவர்காலத்தில தமிழ்ப்புலவர்களும் வடமொழி விததுவான்களும் சங்கீத விததுவான்களும் அநத-மடத்திற்கு வந்துவந்து தங்கள் ஆற்றல்களைப் புலப்படுத்தி ஆதரிககப்பெற்று ஊககமடைந்து மேனமேலும் வளர்ச்சி பெற்றார்கள். தமிழுலகம் முழுதும் தமது பெரும்புலமைத்திறத்தையும் புகழையும் நாட்டிய திரிசிரபுரம் விததுவான ஸ்ரீ மீனாட்சுந்தரம்பிள்ளையவர்களை மகாவிததுவான்ககி அப்புலவர் பெருமானுடைய சிறந்த ஆற்றல்களை உலகம் அறியச் செய்ததற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தவர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரே. அங்ஙனமே வையை வைத்தியநாதையரையும் மகா வைத்தியநாதையராககி என்றும் அச்சிறப்புப் பெயருடன் வழங்கும்படி செய்வித்தவரும் அவரே. அவர் அன்புடன் அளித்த அப்பெயர் இன்றும் தமிழ்நாட்டாருடைய நாவிஸ்மலர்ந்து விளங்குகின்றது.

வைத்தியநாதையர் அநதப்பட்டத்தைப் பெற்றகாலம் அவருடைய பன்னிரண்டாவது பிராயமாகும். அககாலத்தில மேற்கூறிய சுப்பிரமணிய தேசிகர் சின்னப்பண்டார சன்னிதியாக இருந்தார். அப்போது அநத ஆதீனத்தினபெரியபட்டத்திலவிளங்கியவார் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரென்பவர். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக்குரிய முக்கிய ஸ்தானங்களுள்

* மேலகரம் என்பது தென்காசியிலிருந்து திருக்குறறலத்தக்குப் போகும் மாக்கத்தில உள்ள ஊர். சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய பூவாசிரம பரமபரையினர் இப்போதும் அங்கே இருக்கின்றனர்

ஒன்றும் சின்னப் பட்டத்திற்குரிய தலைமையிடமுமாகிய *கலலிடைக்குறிச்சி மடத்தில சுப்பிரமணிய தேசிகர் தமமுடைய சின்னப்பட்டத்தில் பெருமபாலும் இருநது வந்தார். அவர் இருநது வந்த காலங்களிலெல்லாம் அவவிடத்தில் வித்துவானகளுடைய கலையாரவாரமும் பிரபுகளுடைய சல்லாபங்களும் நிறைந்திருந்தன. திருவனந்தபுரத்திற்குச் சென்று ஸமமானமபெறும் வித்துவான்கள் அங்குமவந்து பரிசு பெற்றுச்செலவார்கள். அக்காலத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகரால் ஆதரிககப்பெற்ற சங்கீத வித்துவான்களுள் சிவசங்கை வித்துவானாகிய பெரியவைத்தியநாதையரும், சின்னவைத்தியநாதையரும் சிறந்தவர்கள். சின்னவைத்தியநாதையர், பெரியவைத்தியநாதையருக்கு அடுத்தபடியாக நினைக்கப்படுபவர். அவர்களிடத்தில் தேசிகருக்கு மிக்க அன்புண்டு. அவர்களும் அடிக்கடி தேசிகர்பால வந்து பாடி ஸமமானம பெற்றுச் செலவார்கள்.

பாண்டிநாட்டிற் பல இடங்களில தமது சங்கீதத்திறமையை வெளிப்படுத்திவந்த வையை வைத்தியநாதையர், கலலிடைக்குறிச்சிக்குத் தம தமையருடன் சென்றார். அவருடைய புகழைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் முன்பே அறிந்தது அவர்பாட்டைக்கேட்க வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தார். அது தற்செயலாக நிறைவேறியது. ராஜ்ஜய வருஷம் தைமாதம் (1856) வைத்தியநாதையர் கலலிடைக்குறிச்சிக்கு வந்தாரென்று தெரிகிறது. தேசிகர் அவருடைய இன்னிசையைச்செவியாராக கேட்டு உள்ளங்குளிர்த்தார், அதுகாறும் கேட்டிராத தனி வசீகரத்தன்மை ஒன்று அவவிசையில அமைந்திருந்ததையும், இளமையில் உயர்ந்த அறிவும் சிறந்தகுணமும்

* இது திருநெல்வேலி ஜில்லா, அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவிலுள்ளது.

சிவபகதிசசெல்வமும் அவர்பாற் பொருந்தியிருத்தலை யும் அறிந்தது வியந்தார். பினபு செய்யவேண்டிய செயல்களைப் பல காலத்துக்கு முன்னரே மனத்துள் எண்ணி அவற்றிற்கு ஆவன புரியும் இயலபுடைய தேசிகரது உள்ளத்தில தமமுடைய சபைக்கு அணிகலனாக வைத்தியநாதையர் விளங்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்னும் எண்ணம் அப்பொழுதே உண்டாயிற்று.

தைமாத அசுவதி நக்ஷத்திரம் திருவாவடுதுறை ஆதீன ஸதாபகராகிய ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்தியின குருபூஜைக்கு உரிய நாள். கலலிடைக் குறிச்சியிலும் திருவாவடுதுறையில நடைபெறுவதுபோன்ற சிறப்புடனே அநதக் குருபூஜை நிகழும். அநத வருஷம் குருபூஜை வரையில் வைத்தியநாதையர் கல்லிடைக் குறிச்சியிலேயே தேசிகர் விருப்பத்தின்படி இருந்தார். குருபூஜைக்கு வழக்கம்போல் தென்மொழி வடமொழிப் பண்டிதர்கள் வந்திருந்தனர். பெரிய வைத்தியநாதையர், சின்னவைத்தியநாதையர், வீணை - சின்னையா *பாகவதர், ஸ்ரீ வைகுண்டம் சுப்பையர், பிச்சுமணி பாகவதர் முதலிய பெரிய சங்கீத விததுவான்களும் வந்திருந்தனர். இளமையில் நிரம்பிய இசையறிவு வாயநத வையை வைத்தியநாதையரிடத்தில் அவர்களுள் சிலருக்குப் பொருமை இருந்ததுவந்தது; அவரைச் சுப்பரமணிய தேசிகர் பாராட்டுதலை அவர்கள் விருமபவிலலை. “இந்தச் சிறு பையனைப் பண்டாரசனனிதி இவ்வளவு தூரம் கொண்டாடுகிறாரே; இவனுக்கு என்ன தெரியும்?” என்று சிலர் தம்முட் பேசிக்கொள்ளலாயினர்.

அதனை யறிந்த தேசிகர் குருபூஜைக்காக வந்

* சங்கீத விததுவான்களைப் பாகவதரென்பர் தென் பாண்டி நாட்டார்.

திருந்த பல வித்துவான்களின் முன்னிலையில் வையை வைத்தியநாதையருடைய ஆற்றலைக்காட்டச் செய்து சிறப்பிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினார்; பலர் கூடும் சமயம் வேறொன்று வாய்ப்பது அரிதாதலின் வைத்தியநாதையருடைய உணமை மதிப்பை வித்துவான்களும் அவர்கள் மூலமாக மற்றவர்களும் அறியும்படி செய்வதற்கு அதுவே ஏற்றசமயமென்று நிச்சயித்தார், வந்திருந்த வித்துவான்களுட் சிறந்தவர்களாகிய பெரிய வைத்தியநாதையர், சின்ன வைத்தியநாதையரென்னும் இருவரோடும் வைத்தியநாதையரைப் பாடச் செய்தால இந்த இளைய வித்துவான், அவர்களுக்கு இளையா வித்துவானாக இருந்தலை யாவரும் அறிந்ததுகொள்ளக் கூடுமென்று நினைத்தார். அப்பொழுது அங்கே தமிழில அரிய புலமையும் வடமொழியிலும் இசையிலும் நல்ல பயிற்சியும் உடையவரும், ஆதினவித்துவானும், தேசிகருடைய தமிழ் ஆசிரியரும், அவரால் நன்கு மதித்து மரியாதையோடு உபசரிக்கப் பெற்றவருமாகிய *தாண்டவராயத் தம்பிரானென்பவர் உடனிருந்தார். அவர்பால் தேசிகர் தம் கருத்தை அறிவித்தனர். அவர் அது மிகவும் பொருத்தமானதென்று கூறினர். பின்பு தேசிகருடைய கட்டளையின்படி அவர் வைத்தியநாதையரை அணுகி, “பெரிய வைத்தியநாதையர் சின்ன வைத்தியநாதையரென்னும் இருவருடனும் உங்களைப் பாடச்செய்ய வேண்டுமென்பது சந்நிதானத்தின திருவுள்ளம். அவர்களுடைய திருவுள்ளக் கருத்து அளவற்ற அரிய பயன்களைத் தருவதாகவே இருக்கும். நீங்கள் அஞ்சாமற்பாடுவீர்களா?” என்று கேட்டார். வைத்தியநாதை

*மகா வித்துவான் ஸ்ரீமீனாட்சி சுந்தரமபிள்ளையவர்களை ஆதீன வித்துவானாக்கியதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தவா இவரே.

யர், “* நாங்கள் அவர்களைவிட மிகக் இளைஞர்களா யினும் சிவபெருமான் திருவருளால் எங்களால் இயன்றவரையில் பாடுவோம். இறைவன் திருவரு ளும் சநிதானத்தின பேரன்பும் எங்களுக்குத் துணையாக இருக்கும்பொழுது நாங்கள் அஞ்சுவதற் குக் காரணமே இல்லை” என்று கூறி,

(திருச்சிறமபலம்)

† “மானினேர்விழி மாதராய்வு தீக்குமாபெருந் தேனிகேள்
பானலவாயொரு பானலீங்கிவ னென்றுநீபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை யாதியாய இடங்களிறபல வல்லீசேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேந்திரு வாலவாயா னிற்கவே”

என்ற தேவாரத்தையும் சொன்னார். வித்தியா வீர ராகிய அவருக்கு அச்சம் ஏது? அவருடைய சொற் களைக் கேட்ட தாண்டவராயத தம்பிரான அவரது இளமையையும் சிறந்த அறிவையும் சிவபிரான அருளை மறவா நினைவையும் அறிந்து உருகினார். அவர் கூறிய தேவாரத்தைக் கேட்டு, † “திரு ஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் இங்ஙனமே இருப் பார்போலும்!” என்றெண்ணி மகிழ்ந்தார்.

பெரியவைத்தியநாதையர் பெரிய சங்கீத வித்து வான். பிறருடைய ஆற்றலைக் கண்டு அழுகாறு கொளபவரல்லர். வையை வைத்தியநாதையருடைய ஆற்றலை நன்கு உணராத குறையினாலும் உட னிருந்த வித்துவான்கள் அழுகாற்றால் தூண்டிய

* வைத்தியநாதையர் பேசும்பொழுது தம்முடைய தமைய னாரையும் உளப்படுத்திக்கொண்டே பேசுவார், அவரும் அங் கனமே பேசிவருவார்

† இது சைனரை வெல்ல இயலுமாவென்றஞ்சிய மங்கையாக்க கரசியாரை நோக்கி ஞானசம்பந்தர் அருளிச்செய்தது.

‡ திருஞான சம்பந்த பூர்த்தி நாயனார் அவதரித்த கௌண் டன்ய கோத்திரத்திலேயே இந்நூலின் தலைவா அவரித்தமை இந்நிகழ்ச்சியாற சிறப்புறுகின்றது.

சொற்களாலும் சுப்பிரமணியதேசிகர் வையைவைத்தியநாதையரைப் பாராட்டிவந்ததை அவர் விரும்பவில்லை. அவரைப்போலவே சினன வைத்தியநாதையரும் இருந்தனர்.

மூன்று வைத்தியநாதையர்களும் பாடுவார்க ளென்றசெய்தி எவ்விடத்தும் மெலலைப் பரவியது. வந்திருந்த யாவரும் அனறைத்தினம நடைபெறும் சங்கீதப் போட்டியைக் காணவேண்டுமென்ற ஆவலோடு கூடினர். குருபூஜைக்கு மறுநாள் இரவு சுப்பிரமணிய தேசிகரது முன்னிலையில் சபை கூட்டப் பெற்றது. சங்கீத வித்துவான்கள், வடமொழி தென்மொழிப் புலவர்கள், தம்பிரான்கள், பிரபுக்கள் முதலியோர் கூடியிருந்தனர். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய விருப்பத்தின்படி தாண்டவராயத் தம்பிரானே அந்தச் சபையை நடத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். வீணை-சின்னையா பாகவதர் மத்தியஸ்தராக நியமிக்கப்பட்டனர். சுப்பிரமணிய தேசிகர் விருப்பத்தின்படி அங்கேயிருந்த சங்கீத வித்துவான்களுள் மேம்பட்டு விளங்கும் பெரிய வைத்தியநாதையர் முதலியவர்கள் முறையே தனித்தனியே பாடினார்கள். சின்ன வைத்தியநாதையரும் வையை வைத்தியநாதையரும் தனித்தனியே பாடினார்கள். சின்ன வைத்தியநாதையர், பெரிய வைத்தியநாதையருக்குத் தம்பி முறையினர், வையை வைத்தியநாதையரை விடச் சில ஆண்டுகளே மூத்தவர்.

பின்னு தாண்டவராயத் தம்பிரான், “சினன வைத்தியநாதையரையும் வையை வைத்தியநாதையரையும் ஒருங்கே பாடுமபடி சொல்லலாமா?” என்று பெரிய வைத்தியநாதையரைக் கேட்டனர். அவர், “அப்படியே செய்யலாம்” என்றார். “பாடுங்காலத்தில குற்றம் யாரிடமேனும் காணப்படின அதனை

மற்றவர் எடுத்துக் கூறலாம்” என்று தாண்டவ ராயததமபிரான் கூறினார். நாட்டை முதலிய கன ராகங்களை இருவரும் தனித்தனியே பாடிவந்தனர். இடையே ஒரு சமயத்தில் சின்ன வைத்தியநாதையர் பாடுவதில் பிழையிருப்பதை வையை வைத்தியநாதையர் உணர்ந்தது, “இந்த ராகத்திற்கு இந்த ஸ்வரம் வர்ஜ்யம்” என்றார். சின்ன வைத்தியநாதையர் “நான சரியாகவே பாடினேன்” என்றார். மத்தியஸ்தராகிய சினனையா பாகவதர் மீண்டும் அவரைப் பாடச்செய்து அவர் பாடியபடி அதனைத் தம வீணையில் வாசித்துக்காட்டினார், அப்பொழுது அது பிழையென்பது எல்லோருக்கும் தெளிவாக விளங்கியது. வையை வைத்தியநாதையர் கூறியது சரியென்பதையாவரும் உடனே அறிந்தனர்.

பிறகு வையை வைத்தியநாதையர் தனியே பாடி வந்தார். அப்பொழுது அவர் பல வகையான ஆற்றலகளை வெளிப்படுத்தினார். * ‘அனுமந்தரம் முதல் தொடங்கி மந்தரம், மத்திமம், தாரம் என்னும் மூன்று ஸ்தானங்களையும் மும்முறைமேனமேலேற்றி வீணையில் விரல் நடப்பதுபோல குரலை நடாத்தி அவ்வாறே அவரோகணமுறையாகச் † சிரல வீழ்ச்சி போற் குரலை இறக்கிப்’ பாடக்காட்டினார். அவருடைய இசை அன்று வெற்றி உணர்ச்சியோடு விளங்கியது. அவா பாடப்பாட அந்தச் சபையோ ரெல்லாம் ஆச்சரியமுற்றுச் சித்திரப்பாவைகளைப் போல ஆகிவிட்டனர். பெரிய வைத்தியநாதையருக்கு அப்பொழுதுதான் உருவத்தின சிறுமைகண்டு தாம் அவமதித்தது பிழையென்பது மனத்திற்பட்டது; வையை வைத்தியநாதையருடைய இசையில மனம்

* மகாவைத்தியநாத விஜயசங்கிரகம்.

† சிரல - மீன்கொத்திக் கருவி.

உருகித் தம்மையே மறந்தனர்; அதில் ஈடுபட்டுச் சிரச்சுமபம செய்தார்; இடையிடையே, 'பேஷ்! பேஷ்!' என்று கூறினர். பகைவர்களும் மதிகளும் வீரமே சிறந்தவீரமென்று பெரியோர்கூறுவதுண்டு. அத்தகைய வீரம சங்கீதக்கலையில் வையை வைத்திய நாதையர்பால இருந்தமை அன்று வெளிப்பட்டது.

வையை வைத்தியநாதையர் பாடிகொண்டே வந்தார். இடையில் ஓர் இராகத்தை மிக விரிவாகப் பாடத்தொடங்கினார். அங்கே இருந்த விததுவான களால இன்ன இராகமென்று அதனைத் தெரிந்து கொள்ள முடிவில்லை. பெரிய வைத்தியநாதைய ருக்கும் தெரியவில்லை. விததுவான கள ஒருவரையொருவர் முகக் குறிப்பினால், 'என்னராகம் இது?' என்று வினாவிகொண்டிருந்தனர். அதனை அறிந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் மனமகிழ்ந்து அங்கிருந்த வித்துவானகளை நோக்கி, "இப்பொழுது இவர் பாடுவது என்ன ராகம்?" என்று முறையே ஒவ்வொருவரையும் கேட்டார். ஒருவரும் விடை கூறவில்லை. பெரிய வைத்தியநாதையரையும் கேட்டார். நெடுநேரமாக அந்த இராகம் இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ள முடியாமல யோசித்துக் கொண்டிருந்த அவர், "அதுதானே தெரியவில்லை, ரகதி ராகமாக இருந்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம். பையன தஞ்சாவூர்ப்பக்கத்தில் அப்பியாசம் பண்ணின ஏதோ சங்கதியை எடுத்து விடுகிறான். அபூர்வராகமாயிருக்கிறது" என்றார். தேசிகர் உடனே வையை வைத்தியநாதையரைப் பார்த்தது, 'நீங்கள் பாடுவது என்ன ராகம்?' என்று கேட்டார். அவர், "இது *சக்கரவாக மென்னும் ராகம்; சங்கீதரதனாகரத்தில் இதன் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது" என்று அவ்

*இந்த இராகம் அக்காலத்திற் பாடப்பட்டுப் பழக்கத்துக்கு வாராமையால் பலருக்குத் தெரியாமல் இருந்தது.

விலககணததை ஆதாரத்துடன் எடுத்துச் சொல்லி, அதனை அமைத்து விரிவாகப் பாடிக் காட்டினார். சபை முழுவதும் ஆனந்தக்கடலில் முழுகி யிருந்தது. பெரிய வைத்தியநாதையர் மூக்கில் சுட்டுவிரலை வைத்து வியப்பேவடிவமாக அமர்ந்திருந்தார். வீணை-சினனையா பாகவதர் முதலியோர் மெய்மறநது இன்புற்றனர்.

அந்தச் சமயத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகர் பெரிய வைத்தியநாதையரை நோக்கி, “இவருடைய திறமை எப்படி இருக்கிறது? உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?” என்று கேட்டார்.

பெரிய.—வெகு புத்திசாலி; மிகவும் நன்றாக அப்பிராயம் பண்ணியிருக்கிறான்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர்.—இந்தச் சபையில் உங்களைப் போன்ற பெரியவர்கள் இருக்கும்பொழுது அஞ்சாமல நிர்வாகம் செய்த இவருக்கு உங்களுடைய பூர்ண ஆசீர்வாதம் உரியதல்லவா?

பெரிய.—அதில் தடை என்ன? சிரஞ்சீவியாக வாழ்ந்து சங்கீதவிதையின் பெருமையை மேன்மேலும் வெளிப்படுத்தி விளங்கவேண்டும்.

சுப்பிர.—இப்படி மனமுவந்து சொல்லுகிற உங்களுடைய பெருந்தன்மையை என்னவென்று சொல்வோம்! உங்களுடைய ஆசீர்வாதம் இவருக்கு நல்ல கேதமத்தை உண்டாக்குமென்பதில் தடையே யில்லை. இவருடைய சங்கீத சாமர்த்தியத்தை உங்களைப் போல வேறு யாராவது நன்றாக அறியமுடியுமா?

பெரிய :—முடியவே முடியாது.

சுப்பிர :—இவருக்கு இந்தச் சமயத்தில் ஒரு பட்டம் கொடுப்பது உசிதமாக இருக்கும்ல்லவா?

பெரிய.—அவசியம் கொடுக்கவேண்டியதுதான்.

அப்படிக்க கொடுப்பதில் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம்.

சுப்பிர — தங்களுக்குப் பெரிய வைத்தியநாதைய ரென்ற பட்டப் பெயர் இருப்பதால் இவருக்குப் 'பெரிய' என்ற பட்டம் பொருந்தாது.

பெரிய:—பொருந்தாதுதான்.

சுப்பிர.—சின்ன வைத்தியநாதையர் என்று கொடுப்பதும் உசிதமாக இராது; அன்றியும் அந்தப் பட்டப்பெயர் உங்களுடைய தம்பிகளுக்கு இருக்கிறது. நடு வைத்தியநாதையரென்ற பெயர் நன்றாக இல்லை. ஏதாவது கௌரவமுள்ள பட்டமாக இருக்க வேண்டுமல்லவா?

பெரிய.—ஆமாம்!

சுப்பிர.—இவருடைய வித்தைக்கு ஏற்ற பட்டமாக இருந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். நீங்களும் மறறவர்களும் உள்ள இவ்வளவு பெரிய சபையில யோசியாமலனையாவது கொடுத்துவிடுவது இவருடைய திறமையை வெளிப்படுத்தாது. எவ்வளவோ அரிய விஷயங்களை இவர் கற்றிருக்கிறார் அல்லவா? இவருடைய கீர்த்தி பரவுவதற்கும் எககாலத்திலும் இந்தச் சபையையும் உங்களைப்போன்ற பெரிய வித்துவான்களுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் இவர் மறவாமல இருப்பதற்கும் ஏற்றபடி பெரிய பட்டமாக இருக்க வேண்டும்.

பெரிய:—சநநிதானம் சொல்வது மிகவும் சரி.

சுப்பிர.—இவருக்குத் தெரிந்த விஷயங்களிற் சில தங்களுக்குக் கூடப் பழக்கம் இல்லையென்று தெரிகிறது. இப்பொழுதே இவர் இப்படி இருக்கும் பொழுது தங்களை பிராயம் வந்தால் எப்படி விளங்குவாரோ?

பெரிய:—சிறந்த புத்திசாலியாக இருப்பான்; நன்றாகப் பிரகாசிப்பான்.

சுப்பிர :—ஆகையால், இவருக்கு மகா வைத்திய நாதையர் என்ற பெயர் வழங்கலாமா ?

பேரிய :—ஆஹா ! தடையில்லாமல் செய்யலாம்; எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமே.

இருவருக்கும் இடையே நிகழ்ந்த சம்பாஷணையைச் சபையினர் கவனித்துவந்தனர்; எந்தப் பட்டம் அளிக்கலாமென்று தீர்மானமாகிறதோ என்பதை ஒவ்வொரு விநாடியும் எதிர்பார்த்தனர். தேசிகர் பெரிய வைத்தியநாதையருக்கு வருத்தம் உண்டாகாதபடி அவரோடு மிகவும் சாதுரியமாகப் பேசிவருவதைத் தாண்டவராயத்தம்பிரான அறிந்த மகிழ்ந்தார், பெரிய வைத்தியநாதையர் உண்மையான வித்தைக்கு மதிப்புக கொடுக்கும் தன்மை யுடையவரே என்பதை உணர்ந்தது வியந்தார். அந்தச் சபையில நிகழ்ந்த வாதத்தில வெற்றியுற்ற வையை வைத்தியநாதையர் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின திருவருளை நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

‘மகாவைத்திய நாதையர்’ என்னும் கௌரவப் பெயரை வழங்கலாமெனத் தேசிகர் கூறவும் பெரிய வைத்தியநாதையர் உடனப்பட்டவுடனே சபையோர் யாவரும் அதுகாறும் அடக்கிவைத்திருந்த ஆனந்தக் குறிப்பைக் கரகோஷத்தாலும் சிரசுமபத்தாலும் வெளியிட்டார்கள். எல்லாருடைய கண்களும் வைத்தியநாதையருடைய மலர்ந்த முகத்தை நோக்கின.

சுப்பிரமணியதேசிகர் வையை வைத்தியநாதையரை நோக்கி, “இன்று இவ்வளவு பெரியோர்கள் முன்னிலையில் உங்களுடைய அரிய ஆற்றலகளை வியந்ததற்கு அறிகுறியாக மகா வைத்தியநாதையர் என்னும் பெயரைத் திருவருளை முன்னிட்டு உங்களுக்கு வழங்குகிறோம். உங்களுடைய ஆற்றல நாஸ்தோறும் வளரும்வண்ணம் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி திருவருள்

பாலிககவேண்டும்!” என்று சொல்லி உயர்ந்த ஸம்மானங்களை வழங்கினார். சபையில் இருந்த ஒவ்வொருவரும் தத்தமகளுக்கு அநதககௌரவம கிடைத்ததாகவே எண்ணிமகிழ்ந்தனர். தேசிகர் அப்பொழுது கல்லிழைத்த தோடாககளை மகா வைத்தியநாதையர்கைகளில அணிவித்தார்.

பாராட்டுப் பாட்டுக்கள்

அப்பொழுது தாண்டவராயத தம்பிரான தம்முடைய மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தி இரண்டு செய்யுட்களை இயற்றிக் கூறிப் பாராட்டினார். அவை வருமாறு .—

(கட்டளைக கவித்துறை)

- 1 “வையை வயித்திய நாத மறையவன் வாயமலரும்
துயயசங் கீதச் சுவையமு தார்ந்திடிற் றுங்கவிண்ணோர்
பையர வார்த்துப் பருவரை நட்டுமுன் பாறகடலைக்
கைகள் வருந்தக கடையப் பெருரென்பர் கறவரே”,
2. “கற்றுத் திகழும் வயித்திய நாதக் கவினமறையோன்
கொற்றத்தி றுறகனி கூர்ந்திசை பாடுமிக் கொள்கைகளை
முற்றத் துறந்த முனிவருங் கேட்க முயல்வரெனருந்
மற்றத துறையினர்க் குண்டாகும் வேட்கைக்கு மட்டுளதே.”

இநத இரண்டு செய்யுட்களையும் சொல்லி மிக விரிவாக இவற்றின் பொருளை எடுத்தது அவர் டிரசங்கம் செய்தார்.

பிற்காலத்தில மகா வைத்தியநாதையருக்கு இநதப் படடததையளித்த வரலாற்றை ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர்பால் நான கேட்டிருக்கிறேன். மேலே உள்ள செய்யுட்களைச் சொல்லிவிட்டுப் பிரசங்கம் செய்தபொழுது பதசாரமாகத் தாண்டவராயத்தம்பிரான் சொன்னாரென்று தேசிகர் கூறியவற்றுள் சில வருமாறு :—

“வையைச்சேரி எனபது வையை என்று மருவி வந்தது. ஒற்றெழுததைத் தளளி எண்ணிலை வையைச்சேரி எனபது நான்கெழுததாலாகியமொழியாக இருக்கிறது; இரண்டெழுதது மொழியாக அது மருவியது. இவர்களும் நான்கு சகோதரர்களே; அவர்களுள் இந்த இருவரே ஒருவரோ டொருவர் மருவிமனங்கலந்த எங்கும் வந்து புகழடைகின்றனர். வையை என்னும் இரண்டு எழுத்துக்களும் ஒன்பதாவது உயிரோடுகலந்த உயிர்மெய்கள். இவ்விருவரும் *ஒன்பதுசுவைகளும் அமையப் பாடுபவர்கள். ‘வாய் மலரும்’ என்றது பாடுமொழுது தலை அசைத்தல முதலிய உடற்குறறங்களின்றி இருந்தவண்ணமே இருந்தது மலரிலிருந்து தேனவடிதலைப்போலப் பாடுவதைக்குறிப்பது. ‘கற்றுத்திகழும்’ என்றது இசையின் இலக்கணங்களையும் இயற்றமிழையும் கற்று விளங்குவதைக் குறிக்கும். ‘கொற்றத்திலை களி கூர்ந்து’ என்றது இந்த மகா சபையில் நடந்த வாதத்தில வெற்றி பெற்றதைச் சுட்டியது.”

‘முற்றத்துறந்த முனிவருங்கேட்க’ என்றது ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் கேட்டுமகிழ்ந்ததை நினைத்துக் கூறியதென்பர்.

அன்றுமுதல வையை வைத்தியநாதையருக்கு மகா வைத்தியநாதையர் எனனும் அழகிய பெயர் வழங்கலாயிற்று. சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய அன்புடைமையை அவர் எந்நாளும் மறந்தவரல்லர்.

குருபூஜைக்கு வந்திருந்த வித்துவான்கள் ஸமமானங்களைப் பெற்றுத் தங்கள் தங்கள் ஊர் சென்றனர். மகா வைத்தியநாதையர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடன் அவர் விருப்பத்தின்படி கலலிடைக்குறிச்சியிற சிலகாலம் இருந்தனர். அடிககடி தேசி

*இராகங்களில், இன்னராகம் ஒன்பது சுவைகளுள் இன்ன சுவையைப் புலப்படுத்துமென்னும் வரையறையுண்டு,

கர் அவருடைய கானத்தைக கேட்டுக் கேட்டு இன் புற்றனர். ஒரு நாள் திருநெலவேலி முதலிய இடங்களிலிருந்து பிரபுகுகள பலரும் ஜமீனதாரர்கள சிலரும் வந்திருந்தபொழுது அவருடைய இசைப்பாட்டு நடைபெற்றது. அப்பொழுது தாண்டவராயத் தம்பிரான மகிழ்ந்து இயற்றிப் பாராட்டிய பாடல ஒன்று வருமாறு :—

(ஆசிரிய விருததம)

“நிலபெறுநல் லிசைத்தமிழ்முந் நீர்கடக்கும் பாரதியாய்
நிலவும் வையைத்
தலைநகர்வாழ் மாவைத்தீய நாதனெனும் பூசுரன்சங்
கீதங் கேட்டுக்
கலைமகளும் வேதனையுற் றுடல்வெருப்புண் டன்னமிறங்
காமற் கறபான்
அலைகடல்தூற் புனியிடத்தும் அம்பரத்தும் பம்பரம்போல்
அலைகின் றுளே.”

சில நாட்களுக்ககுப் பினபு திருநெலவேலி ஜில்லா சிரஸ்தேதாரும் சுப்பிரமணிய தே சி க ர் ப ல் அளவற்ற பகதியுடையவருமாகிய வீரபத்திரபிள்ளையென்பவர் தேசிகரைத் திருநெலவேலிககு எழுந்தருள வேண்டுமென்று வேண்டினார். அவருடைய வேண்டுகோளினபடியே தேசிகர் பரிவாரத்துடன் திருநெலவேலிககுச் சென்றார். மகா வைத்தியநாதையரும் இராமசாமி ஐயரும் உடன சென்றனர்.

* குறிப்பு இசைத்தமிழ் முநரீ - இசைத் தமிழாகிய கடல். பாரதி - தோணி கலைமகள பிரமணை அடைநது திருமேனி வெண்மையையுடையவளாகி அன்ன வாகனத்திலிருந்து இறங்காமல் பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் உலாவுகின்றாள், துன்பத்தை அடைநது நாணத்தால் தேகம் வெளுத்தது உணவு இறங்காமல் கறறுக்கொள்ளும் பொருட்டு அலைகின்றனெனலும் வேறொரு பொருள் இவ்வடிகளில் தொனிக்கின்றது. வேதனை - பிரமணை, துன்பம். அன்னம் - அன்னப்பறவை, உண்ணும் அன்னம். அம்பரம் - ஆகாசம்.

அங்கே வீரபத்திரபிள்ளை தெற்குப் புதுத்தெருவில் தென்சிறகில் உள்ள தமமுடைய வீட்டுக்குத் தேசிகரை எழுந்தருளச் செய்து ராஜோபசாரத்தோடு மகேசுவர பூஜையும் பட்டணப்பிரவேசமும் செய்வித்து வழிபட்டனர். சுப்பிரமணிய தேசிகர் அங்கே இருந்த சில நாட்களுள் ஒருநாள் பல ஜமீன் தார்க்களையும் பிரபுககளையும் வித்துவான்களையும் அழைத்துத் தேசிகர் முன்னிலையில் ஒரு மகாசபை கூட்டி வீரபத்திர பிள்ளை தாம் தேசிகர் மீது இயற்றியிருந்த பல தமிழ்ப்பாடல்களையும் தமிழ்க்கீர்த்தனங்களையும் அரங்கேற்றினார். அப்பால மகா வைத்தியநாதையருடைய* சங்கீதவினிகை நடந்தது. சபைக்குத் தககபடி அந்தச் சங்கீதம சிறப்புற்று விளங்கியது. அப்பொழுது தாண்டவ ராயத்தம்பிரான ஒரு செய்யுள் கூறினார். அது வருமாறு :

(ஆசிரிய விருதம்)

“பொன்னும் புகழ்வையை மாவைய நாதனெனும்
பூசு ரன்றன்
நன்னுவாற் பாடுமிசை தனைக்கேட்டு நாமகரும்
நயந்து நாடி
இந்நாளி லிறந்திடுமுக் கன்றேயீர்ந் தென்மானம்
எனக்குத் தந்த
மன்னுவென் றருள்வீர பத்திரனை வாழ்த்தியுளம்
மகிழ்வுற் றுளே ”

இந்தச் செய்யுளில் அமைந்துள்ள கற்பனைநயம் வருமாறு. “மகா வைத்தியநாதையர் பாடும் இசையை நாமகள் வந்தது கேட்டாள். அது மிகவும் சிறந்ததாக இருந்தது. தன்னாலும் அப்படிப் பாடமுடியா

* வினிகை - சங்கீதக் கச்சேரி.

தென்று அறிந்தவுடன் மனத்தில் தனக்கு அவமானம் தோற்றியது. 'மகா வைத்தியநாதையரால் மூககறுபட்டவளென்று யாவரும் சொல்லும்படியான நிலை வந்துவிடுமே' என்று எண்ணுகையில் தக்கயாகசங்காரததில் வீரபத்திரக கடவுள் தனது மூககை யரிந்தமை ஞாபகத்திற்குவந்தது. ஒரு வீரனுக்கு, பெண்ணாகிய தான தோலவியுற்றதில் அவளுக்கு வருத்தம் உண்டாகவில்லை. வித்தையில் தோலவியுறுதலே பெரிய அவமானமாகத் தோற்றியது. அதலை, 'எனமூககு இப்பொழுது அறுபடுவதற்கு வழியிலலாமல முன்பே தனது வீரத்தால் அறுதது என மானத்தைக் காப்பாற்றியவீரபத்திரக கடவுள் வாழ்க!' என்று வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாள்."

இந்தக் கற்பனையை அறிந்தது யாவரும் மகிழ்ந்தார்கள், அன்றி 'வீரபத்திரன்' என்பதற்கு அந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தக்கபடி வீரபத்திரபிள்ளையெனும் பொருளும், வீரபத்திரபிள்ளை செய்யுட்களை அரங்கேற்றியபொழுதே அவரால் கலைமகள்கல்வியில் அவமான மடைந்தாளெனும் குறிப்பும்தோன்றுவதை உணர்ந்து வியந்தனர்.

இங்ஙனமே மகா வைத்தியநாதையரது பேராற்றலை அப்பொழுது பலர் புகழ்ந்து பாராட்டினர். வீரபத்திரபிள்ளை அவருக்குத் தக்க மரியாதைகள் செய்தார்.

மகா வைத்தியநாதையர் சுப்பிரமணிய தேசிகருடன் கல்லிடைக்குறிச்சி சென்று பினனும் சிலகாலம் இருந்து பின்பு விடைபெற்றுத் தம்மூர் சென்றனர். அடிக்கடிவந்து போகவேண்டுமென்று தேசிகர் விரும்பியபடி இடையிடையே வந்து வந்து பாடி அவரை மகிழ்வித்து வந்தார்.

சிவகதை செய்தல்

இளமையிலிருந்தே மகா வைத்தியநாதையர் சிவபகதி வாய்ந்தவராக விளங்கினார்; தமமுடைய தநதையாரிடம் பஞ்சாட்சர உபதேசம் பெற்றுக் கொண்டார்; பெரிய புராணத்தைப் படித்து நாயன்மார்களுடைய இயலபுகளை அறிந்து உருகுதலும் சிவபிரானுடைய பேரருளை நினைந்து நினைந்து இன்புறுதலும் தேவார திருவாசகங்களை இசையுடன் ஓதி மகிழ்ந்து பிறரை மகிழ்வித்தலும் ஆகிய செயல்கள் அவர்பால மேனமேலும் வளர்ச்சியுற்று வந்தன. அதிவர்ணசிரமியும் சூதசம்ஹிதை முதலியவற்றைப் பிரசங்கம் செய்து யாவருக்கும் சிவபகதியை வளரச் செய்தவரும் ஏகருத்திராட்சதாரணம் செய்துகொள்ளும் வழக்கத்தைப் பலர்பால் உண்டாக்கியவரும் ஆகிய கோடகநல்லூர் *சுந்தரஸ்வாமிகள் என்பவரிடம் வேறு சில மந்திரோபதேசம் பெற்றனர், அன்றியும் வடமொழி நூல்களை அவரிடம் பாடங்கேட்டனர், வடமொழிச் சைவநூல்களில் நல்ல அறிவுடையவராகிய அவர்பால, சதுர்வேத தாட்பர்ய சங்கிரகம், சிவததவ விவேகம், சூதசம்ஹிதை முதலிய நூல்களையும் கேட்டு ஆராய்ந்து தெளிந்தனர். பின்பு பழமாநகரிச் சுந்தர சாஸ்திரிகள், திருவையாறு பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் முதலிய வடமொழி வித்துவான்களிடம் பல சைவநூல்களைப் பாடங்கேட்டார். அதனால் வடமொழி நூல்களிலும் சைவ சம்பந்தமான விஷயங்களிலும் மகா வைத்தியநாதையர் நல்ல பயிற்சியை அடைந்தனர். தமிழ், வடமொழி, சங்கீதம் எனப் பவற்றில் தாம் அடைந்திருந்த பயிற்சியிலை

* இவர் 'மனோன்மணியம்' எனும் நூலின் ஆசிரியராகிய திருவனந்தபுரம் சுந்தரமயிளனை முதலியவர்களின் குரு ஆவார்.

அவர் சிவகதைகளை உபநநியாசம் செய்யத் தொடங்கினார் ; உண்மைச சிவபகதி அமைந்த உள்ளமும், எதையும் இனிமையாக எடுத்துக்கூறி விளக்கும் சொலவன்மையும், யாவரையும் மகிழ்விக்கும் இன்னிசை யாற்றலும், நலநறிவும் ஒருங்கு வாய்ந்த அவருடைய சிவகதாப் பிரசங்கத்தின இனிமையாவார் மனத்தையும் கவர்ந்தது. தமிழ்நாட்டார் அவருடைய சங்கீதத்தோடு சிவகதையையும் கேட்டு அனுபவித்து மகிழ்ந்தனர்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் ஆதரவு

தமக்குப் பட்டம் வழங்கித் தமமுடைய புகழ்பரவும்படி செய்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் மகா வைத்தியநாதையர் மிகக் நன்றி யறிவுடையவராகி எப்பொழுது அவர் அழைத்தாலும் உடனே விரும்பிச் சென்று தமது சங்கீதத்தாலும் சிவகதாப் பிரசங்கத்தாலும் அவரை மகிழ்வித்து வந்தார் ; தேசிகரும் மேன்மேலும் மகா வைத்தியநாதையரைப் பல வகையிலும் ஆதரித்து வந்தனர்.

ஒரு சமயம் தேசிகர் கலலிடைக் குறிச்சியிலிருந்து திருவாவடுதுறைக்கு விஜயம் செய்த பொழுது, மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனரும் தேசிகருடைய விருப்பத்தின்படி அவருடன் வந்தனர். அப்பொழுது இடையிடையே உள்ள ஊர்களில இருந்த அன்பர்களால் தேசிகருக்குப் பல வகைச் சிறப்புகள் செய்யப்பட்டன. அங்கங்கே மகா வைத்தியநாதையருடைய சங்கீத வினிகைகளும் நடைபெற்றன. அவவப்பொழுது சுப்பிரமணிய தேசிகர் சால்வை, பொற்காப்பு, பொற்சங்கிலிகள், வைரக் கடுககன், சிறிய ருத்திராட்சங்களைப் பொற்கம்பியிற் கோத்த சரங்கள் ஐந்தடங்கிய மாலை

முதலியவற்றை அவருக்கும் அவர் தமையனருக்கும் வழங்கினர்.

தியாகராஜ சாஸ்திரிகள்

தேசிகர் திருவாவடுதுறைக்கு அருகில் மேற்கே யுள்ள நாரசிங்கம் பேட்டை மடத்தில் வந்து தங்கினர். அப்போது திருவாலங்காடு, திருவாவடுதுறை, திருவிடைமருதூர் முதலிய இடங்களிலிருந்து வடமொழியில் வல்ல சாஸ்திரிகள் பலர் வந்து பார்த்துச் சென்றார்கள். சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய வடமொழி யாசிரியர்களுள் முக்கியமானவரும், அவருக்கு வடமொழி நூல்கள் பலவற்றின் நயங்களை எடுத்துக் காட்டியவரும், புதுக்கோட்டை அரசாங்க வகலாக இருந்தவருமாகிய தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் எனபவர் அங்ஙனம் வந்தவர்களுள் ஒருவர். அவர் சங்கீதப் பயிற்சியும் உடையவர். வீணை வாசித்தலிலும் இனிமையாகப் பாடுதலிலும் வல்லவர். அவரிடம் தேசிகருக்கு மிகக் அன்புண்டு. மகா வைத்தியநாதையர் சுப்பிரமணிய தேசிகரால் பலவகையான மரியாதைகளைப் பெற்றிருத்தலையும் தேசிகர் அவரை மிகவும் ஆதரித்து அருகில இருக்கும்படி செய்திருப்பதையும் சாஸ்திரிகள் கேட்டிருந்தனர். அவர் சுப்பிரமணிய தேசிகரைப் பார்த்த பொழுது அங்கே உடனிருந்த மகா வைத்தியநாதையரும் அவருடைய தமையனாரும் பலவகையான ஆபரண அலங்காரத்துடன் அருகில் இருத்தலைக் கண்டனர். சாதுரியமாகவும் மிகக் தைரியமாகவும் பேசுவதில் வல்லவராகிய தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் தேசிகரிடம் கையுறையாக ஒரு தேங்காய் அளிகளும்பொழுது வழக்கப்படி ஒரு சுலோகம் சொன்னார். அன்று அவர் கூறிய சுலோகம் அவருடைய உட்கருத்தை வெளிப்படுத்தியது. அது

சுவலயானந்தமென்னும் அலங்கார சாஸ்திரத்தில் உள்ளது; “* முன்பு நாம் இருவரும் ஒருயிர் ஈருடலாகப் பயின்றோம்; பின்பு பிரியன் பிரியை என்னும் முறையில இருந்தோம்; இப்பொழுது கணவன் மனைவி என ஆனோம். இனி, சில நாட்களில் எங்ஙனம் ஆவோமோ!” என்று ஒரு தலைவி தலைவனை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்தது அது. வரவர அன்பு குறைவதை அச்சலோகம் சுட்டுகிறது. அதனைக்கேட்டு, குறிப்பறிவதில் வல்லவராகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் புன்னகை கொண்டு சாஸ்திரிகளை நோக்கி, “மகா வைத்தியநாதையருக்கு நாம் செய்யும் மரியாதைகளை மனத்தில வைத்துக்கொண்டு சாஸ்திரிகள் இநதச் சுலோகத்தை இப்பொழுது சொன்னதாகத் தோற்றுகிறது” என்றார்.

சாஸ்திரிகள்: ஆமாம்! இவ்வளவு சிறிய பிராயத்தினராகிய இவரிடம் அளவற்ற பிரியம் கொண்

* சுவலயானந்தத்தில் பரியாயமென்னும் அலங்காரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட சுலோகமே இங்கே குறிப்பிக்கப்பட்டது, அது வருமாறு:—

புராபூத்சாக் ப்ரதமமவிभिन्ना तनुरियं

ततो नु त्वं प्रैयान् वयमपि हताशाःप्रियतमाः ।

इदानीं नाथस्त्वं वयमपि कलत्रं किमपरं

हतानां प्राणानां कुलिशकठिनानां फलमिदम् ॥

அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு :

(கட்டளைக் கவிததுறை)

“ முன்னு இருவரும் யாக்கையென் ருக் முயங்கினமார் பின்னுட் பிரியன் பிரியையென் ருயினம் பேசலுறும் இந்நாட் கணவன் மனைவியென் ருயினம் எண்ணினிளிச் சின்னூவி லெப்படி யோமன்ன வானிங்குச் செப்புகவே.”

[பாலபோத இலக்கணம்—அணியிலக்கணம்.]

டிருப்பதை அறிந்து, 'எங்கே சந்நிதானம் நம்மை அலட்சியம் செய்யக்கூடுமோ!' என்ற எண்ணம் உண்டாகிவிட்டது.

சுப்பிர: ஒருகாலும் இல்லை. இவ்வளவு காலம் தங்களிடத்தில் இருந்த அபிமானம் இனிமேற் குறைவதற்கு நியாயமேயில்லை. இங்ஙனம் நாம் செய்வதற்குக் காரணம் தாங்களே. தங்களுடைய ஸல்லாபத்திலேதான் வித்துவான்களுடைய தாரதம்யத்தை அறிந்து கொடுக்கும் வழக்கம் நமக்கு ஏற்பட்டது. வித்துவான்களுடைய சாமர்த்தியத்தை அறிந்து ஆதரிப்பது நமது கடமையல்லவா? பாராட்டுபவர்கள் இருந்தால்தானே கல்விமாண்கள் கல்வியில் வளர்ச்சியடைவார்கள்? தாங்கள் இவருடைய ஆற்றலை அறிந்தால் இங்ஙனம் சொல்லமாட்டீர்களென்று எண்ணுகிறேன்.

சாஸ்திரிகள்: சந்நிதானம் சொல்வது வாஸ்தவமாக இருந்தாலும் பிராயத்தில் மூத்த என்னைப் போன்றவர்களுக்கு மனத்தில சிறிது வித்தியாசமான எண்ணம் தோற்றுவது இயலபுதான்.

உடனே தேசிகர், மகா வைத்தியநாதையரை நோக்கி அப்பைய தீட்சிதர் இயற்றிய சில சுலோகங்களை இசையுடன் சொல்லச் செய்தனர்; பின்பு சூதசம்ஹிதை முதலிய நூல்களிலுள்ள சுலோகங்களையும் சொல்லும்படி விரும்பினார். அங்ஙனமே அவர் தமது இனிய இசையுடன் கலந்து சிவபக்தியை மேன்மேலும் உண்டாக்கும் அரிய கருத்துக்கள் அடங்கிய சுலோகங்களைச் சொன்னார்; வடமொழியறிவு வாய்ந்தவராதலின், எந்த எந்த இடங்களில் நிறுத்திச் சொல்லவேண்டுமோ அங்கங்கே நிறுத்திச் சொன்னார். சுலோகத்தின கருத்து எளிதில விளங்கும் வண்ணம் அவர் அவற்றை இசையுடன் கலந்து சொன்னபொழுது சாஸ்திரிகள் கேட்

ஓப் பேரானந்த முற்று மெய்ம்மறந்தனர்; “ஹா! ஹா! இத்தகைய சங்கீதத்தைக் கேட்டதேயில்லை. சங்கீதமே பிரதானமென்று எண்ணி விஷயமே தெரியாமல் சுலோகங்களைக் கொலை பண்ணும் வித்துவான்கள் பலருடைய பாட்டைக் கேட்டு என் காது புண்பட்டிருந்தது. இவர் இவ்வளவு அழகாகச் சொல்வாரென்று கனவிலும் நினைக்க வில்லை. சிவபகதி பூர்ணமாக இருந்தாலொழிய இப்படிச் சொல்லமுடியாது. சம்ஸ்கிருத ஞானம நன்றாக இருப்பதனால் சுலோகத்தின் அர்த்தத்தைத் தாமே அனுபவித்துச் சொல்லுகிறார்; அதனாலேதான் அவை மற்றவர்களுக்கும் சுலபமாக விளக்கி இன்பத்தை அளிக்கின்றன. சுலோகத்திலுள்ள பாவத்தை இவ்விதம் தெளிவாக வெளிப்படுத்தி ஏற்ற ராகத்தோடு சொல்லும் இவரைக் கந்தர்வாவதாரமென்றே சொல்லவேண்டும். இதற் சந்தேகமே இல்லை” என்று பாராட்டினார். பின்பு மகா வைத்தியநாதையர் வேறு சில சுலோகங்களைச் சொல்லி அவற்றின் பொருளையும் கூறினார். பிறருக்கு எளிதில் விளங்கும்வண்ணம் அழகாகச் சுலோகங்களின் கருத்தைச் சொல்வதைக் கேட்ட சாஸ்திரிகள் பின்னும் சந்தோஷமடைந்தார்.

சுப்பிர: உண்மையான வித்வத்தை அறியும் இயல்பையுடைய தாங்கள் முதலில் நினைத்த அபிப்பிராயம் நிலையாக இராதென்றே எண்ணினோம். இப்பொழுது தங்களுக்கு இவருடைய சகதி தெரிந்ததைப் பற்றிச் சந்தோஷம் அடைகிறோம். இவ்வளவு அருமையான திறமை இவரிடம் உள்ளதென்பது யாருக்கும் பார்த்ததுடன் தோற்றாது.

சாஸ்திரிகள், “சநநிதானமசெய்யும் காரியங்களெல்லாம் உசிதமானவையே என்பதைமுன்னமே அறிந்திருந்தும் ஏதோ சொல்லிவிட்டேன். இவ

ருடைய யோக்கியதைக்கு எவ்வளவு சிறப்புச் செய்
தாலும் தரும்” என்று கூறிக் கொண்டாடினர்.

அககாலமுதல் தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் மகா
வைத்தியநாதையர்பால் மிகக அன்பு பூண்டவரானார்.

பிள்ளையவர்கள் பழக்கம்

சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய ஆதரவைப்
பெற்ற பிறகு, திருவாவடுதுறையில் வருஷந்தோறும்
தைமாதம் அசுவதி நட்சத்திரத்தில் நடைபெறும்
குருபூஜைககு மகா வைத்தியநாதையரும் அவர்
தமையனரும் தவறாமல் செல்வார்கள்.

அககாலத்தில் திருவாவடுதுறையில் ஆதீனகர்த்
தராக இருந்தவர் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர். திரிசிர
புரம மகாவித்துவானும என்னுடைய தமிழாசிரியரு
மாகிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்களை ஆதீன
வித்துவானாக அம்பலவான தேசிகர் நியமித்த வரு
ஷத்தில் நிகழ்ந்த குருபூஜைககு வழக்கமபோல் மகா
வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனரும் வந்திருந்
தார்கள். அவ்விருவரும் பிள்ளையவர்களுடைய பெரு
மையைப் பலர் வாயிலாகக கேட்டிருந்தனர். அக்கவி
ஞர் கோமான இயற்றிய சூதசங்கிதை முதலிய நூல
களிலுள்ள சுவையான பாடல்கள இருவருககும
மனப்பாடமாக இருந்தன. மகா வைத்தியநாதையர்
சிவகதை பண்ணுமபொழுது அநநூலிலிருந்து சில
செய்யுட்களைச சொல்லிப பொருள கூறுவதுண்டு.
அச் செய்யுட்கலில ஈடுபடுநதோறும் அத்தகைய
கவிகளை இயற்றிய கவிஞர்தலைவரைப் பார்த்துப்
பழகவேண்டுமென்னும் அவா அவ் விருவருககும
அதிகமாகிககொண்டேவந்தது. திருவாவடுதுறைககு
வந்தபொழுது அங்கே பிள்ளையவர்கள் இருத்தலை
அறிந்து அவர்களைப்பார்த்து அளவளாவலாமென்று
எண்ணி மகிழ்ந்தனர்.

குருபூஜைத்தினத்து இரவில் அம்பலவாண தேசிகருககு வழக்கம்போல மிகவும் சிறப்பாகப்பட்டணப் பிரவேசம் நடைபெற்றது. அப்பொழுது சின்னப்பட்டத்திலிருந்த மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் நடந்து சிவிகையுடன் வந்தனர். மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களும் அவருடைய மாணவர்களும் தொடர்ந்து உடன சென்றனர். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் சிறிது தளர்ச்சியுற்றவராகித் திருககுளத்திந்தென்கரையிலுள்ள சத்திரமொன்றன் திண்ணையில் தங்கினார். முன்னரே மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் அங்கே தங்கியிருந்தனர். அப்பொழுது ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர் மகா வைத்தியநாதையரையும் அவர் தமையனாரையும் பற்றிப் பிள்ளையவர்களுக்கும், பிள்ளையவர்களைப்பற்றி அவ்விருவருக்கும் கூறிப் பழக்கஞ் செய்து வைத்தனர்.

அவர்கள் பிள்ளையவர்களுடைய புகழைத் தாங்கள் அறிந்தது, நேரிற் பார்க்கவேண்டுமென்று நெடுநாட்களாக ஆவலுள்ளவர்களாக இருந்ததைத் தெரிவித்து அக்கவிஞர்பிராணைப் பாராட்டினார்கள். அப்பால தேசிகரவர்கள் விரும்பியபடி மகா வைத்தியநாதையர் சில தமிழ்ச்செய்யுட்களை இசையுடன் பாடிககாட்டினார். அவற்றைக் கேட்ட பிள்ளையவர்கள், “இவை எந்த நூலில் உள்ளவை?” என்று கேட்டனர்.

மகா.—தாங்கள இயற்றிய சூதசங்கிதையில் பிரமன் முதலியோர் திலலையில் நோற்று ஞானமபெற்ற அததியாயததில் உள்ளவை.

மீ:—அப்படியா! இன்னும் அந்தநூலில் வேறு செய்யுட்கள் உங்களுக்குப் பாடம் உண்டா?

மகா:—பல செய்யுட்கள் பாடம் உண்டு. கோடக நல்லூர்ச் சுந்தரஸ்வாமிகள் எங்களை அடிககடி சொல்லச்சொல்லிககேட்டு மகிழுவார்கள். அவர்கள்

வடமொழிச சூத சங்கிதையில் நல்ல பழக்கமுடையவர்களாதலால் இந்தப்பாடல்களைக் கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியப் படுவதன்றித் தங்களையும் பாராட்டிக் கொண்டே யிருப்பார்கள்.

மீ:—இந்த நூலை நான் செய்ததாகச் சொன்னீர்களே! * அதனை அறிந்த தெப்படி?

மகா:—திருநெல்வேலியில் வேதாந்த நூற்பயிற்சியுடையவராகவுள்ள ஸ்ரீ ஐயாசாமிப்பிள்ளையவர்களும் வேறு சில வித்துவான்களும் இந்த உண்மையைத் தெரிவித்தார்கள்.

அப்பொழுது சுப்பிரமணிய தேசிகர் பிள்ளையவர்களை நோக்கி, “அந்த உண்மையை நீங்கள் எவ்வளவு மறைத்தாலும் மறைவுபடுமா? உங்கள் கவித்துவத்தையும் புகழையும் யாரால் மறைக்க முடியும்? சூரியனை மறைப்பதற்கு யாரால் இயலும்?” என்று சொல்லி மகிழ்ந்தார்.

அக்கவிஞர் பிரான் உள்ளமுவந்து மகா வைத்தியநாதையரைப்பார்த்து, “ஐயா! அந்தப்பாடல்கள் உங்கள் வாக்கிலிருந்து வருமபொழுது தனிசுவையை உடையனவாக இருக்கின்றனவே. உங்களைப்போல் தமிழ்ப்பாடல்களை இவ்வளவு அழகாகச் சொல்பவர்களை இதுகாறும் கண்டிலேன். உங்களுடைய க்ஷேமத்தைக்குறித்துப் பரமசிவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன். உங்களுடன் அடிககடி பழகவேண்டுமென்பது எனது விருப்பம்” என்றார்.

மகா வைத்தியநாதையர், “எங்களுடைய நல் வாழ்விற்குக் காரணமசநிதானமே. அவர்களுடைய

* பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய சூத சங்கிதையும், குசேலோபாக்கியானமும் அவர்களுடைய மாணக்கராகிய வல்லூராத தேவராசபிள்ளை இயற்றியனவாக வழங்கி வருகின்றன. ஆதலின் உண்மையை மகா வைத்தியநாதையர் அறிவதற்கு வழி ஏது என்ற ஐயம் அப்புலவா பிரானுக்கு உண்டாயிற்று.

அன்பே உங்களையும் பார்க்கும்படி கூட்டிவைத்தது. உங்களைப் பார்த்துப் பழகிப் பாடங் கேட்கவேண்டுமென்று நீண்டநாளாகக் காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தோம். இன்று எங்கள் பாககியத்தால் அது நிறைவேறியது. எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் சிவகிருபையே” என்று கூறினார்.

அவருடைய வார்த்தைகளில் நன்றியறிவும் சிவபகதியும் ததும்பிகொண்டிருப்பதை யுணர்ந்த அக்கவிநாயகர், “இவர்களே உலகம் உய்யும் வழிகாட்டுதற்குரிய கலைஞர்கள். இவர்களிடம் இருக்கும் சங்கீதந்தான் சங்கீதம். அதுதான் சிவபகதிப்பயிரை வளர்க்கும்” என்றெண்ணி மனமுருகினார்.

மறுநாள் மடத்தில் மகா வைத்தியநாதையருடைய வினிகை நடைபெற்றது. அப்பொழுது பிள்ளையவர்கள் அவருடைய இசையிலும், சிவபகதி புலப்படுமபடி பாடும் முறையிலும் ஈடுபட்டு மகிழ்ந்தனர். மகிழ்ச்சி மிகுதியினால் அக கவிஞர் தலைவர் அப்பொழுது பின்வரும் இரண்டு செய்யுட்களை இயற்றிப் படிக்கும்படி செய்வித்தார் :

(விருத்தம்)

1. “ பொருவிலகா வைத்தியநா தன்பாடும் இசைப்பெருஞ்சீர்
பொருவா னெண்ணின்
ஒருவிலகுட் டுறைசையெங்கள் குருமணியம் பலவாணன்
ஒளிகூ டற்கண்
வெருவிலசிறப் புறமுளமபா டிசைப்பெருஞ்சீ ரேபொருவும்
விருத்த ரூபம்
மருவிலளிந் தனச்சுமையு மெடுத்திலன்வேற றுமையிவையே
மதிக்குங் காலே ”

[குறிப்பு :- பொருவில் - ஒபபிலலாத பொருவான் - ஒப்பா தலை. இந்நனச்சுமை - விறகுகட்டு.]

2. “ அனைநிகர்சுப் பிரமணிய மணியொடுமா வடுதுறையிற்
 அமரா நின்ற
 தனைநிகரம் பலவாண பரசிவன்மற் றெங்கங்குரு
 சாமி மேன்மேற்
 புனையும்வயித் தியநாதன் இசைவிரும்பி னுனிதுவும்
 புகழோ வென்னின்
 இனையன்வயித் தியநாத னிசைவிரும்பல் பரம்பரையிற்
 இயைந்த வாரே.”

[குறிப்பு. ஞானசிரியாகளைப் பரமசிவனாகப் பாவித்தல் மரபாதலின் அமபலவாண தேசிகரை, ‘பரசிவன்’ என்றா. பரமசிவனுடன் சுப்பிரமணியக் கடவுள் இருத்தலைப்போல அவருடன் சுப்பிரமணிய தேசிகா இருத்தல் இச்செய்யுளிற குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வயித்தியநாதன் இசை - மகா வைத்தியநாத ஐயருடைய சங்கீதத்தை, வயித்தியநாதப் பெருமானுடைய புகழை. வைத்தியநாதரென்பது திருவாவடுதுறை மடத்ததுப பெரிய பூசையிலுள்ள உடையவா திருநாமம்]

அககாலமுதல் பிள்ளையவர்களுக்கும் மகா வைத்தியநாதையருக்கும் நெருங்கிய நட்பு உண்டாயிற்று. திருவாவடுதுறை மடத்திறகு வருமபோதெல்லாம் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் பிள்ளையவர்களோடு சல்லாபம் செய்து தமிழ் நூல்களில் தமக்கு இருந்த ஐயங்களைக் கேட்டுத் தீர்த்துக்கொண்டு செலவார்கள். அப்புலவர் பிரான எங்கேனும் புராணம் அரங்கேற்றப் போயிருக்கும் போது அவ்விடத்திறகு அவ்விருவரும் போக நேர்ந்தால், சிலநாள இருந்த புராணப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்தது செலவதும் வழக்கம்.

வேதநாயகம்பிள்ளை பாடல்

ஒரு சமயம் மகா வைத்தியநாதையர், மாயூரத்திலுள்ள சில பிரபுககள் வேணடுகோளின்படி அந்நகருக்குச் சென்று பல பிரபுககளும், கோபாலகிருஷ்ண பாரதிகள் முதலிய பல சங்கீத வித்துவான்களும் கூடிய மஹாசபையில் வினிகை நடத்தினார்.

அப்பொழுது அந்நகரில் முன்ஸீபாக இருந்த வேதநாயகம்பிள்ளை அச்சபையில் தலைவராக வீற்றிருந்தனர். அவர் தமிழில் எளிய இனிய செய்யுட்களையும் கீர்த்தனங்களையும் இயற்றும் ஆற்றலுடையவர்; ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய மாணககர்களுள் ஒருவர். அந்தப் பக்கத்தில் இருந்த யாவருக்கும் அவரிடத்தில் பெருமதிப்பு உண்டு.

மகா வைத்தியநாதையருடைய பாட்டு நடைபெற்றபின்பு வேதநாயகம்பிள்ளை அதனைப் பாராட்டித் தகக ஸம்மானம் செய்து ஒருசெய்யுள் கூறினர். அது வருமாறு :

(ஆசிரிய விருதம)

“கானசையு மலங்கலணி மகாவைய நாதகவி
கல்லும் புல்லும்
தானசையத் தேனசையச் சொலுமிசையைக் கேட்டனந்தன்
தலைய சைக்கின்
வானசையு மண்ணசையு மன்னுயிரெல் லாமசையும்
வருந்து மென்றே
தேனசையு மலரோனச் சேடனக்கா திலகுகச்
செய்தான் மன்றே ”

[குறிப்பு அனந்தன் - ஆதிசேஷன். ஆதிசேஷன் பாம்பாதலாலும், பாம்பு கண்ணையே காதாக உடையதாதலாலும் 'காதிலன்' என்றான்]

சிறந்த அதிகாரத்தில் இருந்த வேதநாயகம்பிள்ளை இங்ஙனம் கூறிப்பாராட்டவே மாயூரம முதலிய இடங்களிலுள்ள யாவரும் மகா வைத்தியநாதையர்பால் மேன்மேலும் மதிப்புவைத்து விசேஷகாலங்களில் அவரை வருவித்து அவருடைய இசையையும் சிவகதையையும் கேட்டு மகிழ்வுற்றனர்.

சிருங்ககிரியிற் சிறப்புப் பெற்றது

அப்பால், சிருங்ககிரி மடத்தில் ஆசார்ய மூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ சசசிதானந்த சிவாபி

நவ நரஸிம்மபாரதி ஸ்வாமிகளவர்களால் கட்டளை யிடப்பட்டு ஒரு நவராத்திரி காலத்தில் அவ்விரு சகோதரர்களும் சிருங்ககிரி சென்றார்கள். அங்கே மகா வைத்தியநாதையர், “ஸ்ரீ சங்கர குருவரம், சிந்தயாமி பவஹரம்” என்னும் பலலவியையுடைய வடமொழிக கீர்த்தனமொன்றை இயற்றிப் பாடி ஆசார்ய மூர்த்தியைத் துதித்தனர். வழக்கம்போல் சங்கீதமும் சிவகதையும நடந்தன. கேட்ட ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் அவருடைய சிவபகதி முதிர்வையும் வட மொழி தென்மொழி அறிவையும் இசை இனிமையையும் உணர்ந்து திருவுள்ள மகிழ்ந்து பலவகையான ஸம்மானங்கள் செய்தார்கள். அன்றியும் * “மஹா தேவம்” என்னும் முதற்குறிப்பையுடைய சுலோகத்தை அருளிச் செய்து அவரை ஆசீர்வதித்தார்கள். பின்பும் பலமுறை மகா வைத்தியநாதையர் சிருங்ககிரி மடத்திற்குச் சென்று தம் இசைத்திறனைப் புலப்படுத்தி வழிபட்டு ஸ்வாமிகளுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் ஸம்மானங்களையும் பெற்றுவந்தார்.

பெரிய புராணக் கீர்த்தனம்

இராமஸ்வாமி ஐயர் தமிழ்ச் செய்யுள் இயற்றும் திறமையும் இசையிலக்கண வன்மையும் உடையவராதலின் நகரத்தார்களுட சில சிவநேசச் செல்வர்கள் பெரிய புராணத்தைக் கீர்த்தனமாகச் செய்தால் உபகாரமாக இருக்குமென்று அவரிடம் தங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தனர். சிவகதை செய்வதற்கு அத்தகைய நூல மிகவும் பயன்படுமென்றறிந்த இராமஸ்வாமிஐயர் அதற்கு உடன்பட்டு இயற்றத் தொடங்கினார். சில மாதங்களில் பெரிய புராணக் கீர்த்தனம்

* महादेवं महावैद्यं त्वं पालय कृपालय ।

शूलिनस्ते सदापेक्ष्यः खल्पायुर्वेद पारगः ॥

இயற்றி நிறைவேறியவுடன் அதனை அரங்கேற்ற விரும்பினார். அதற்குத் திருவாவடுதுறையே ஏற்ற இடமென்று தெளிந்தார். ஆதலின் அங்கேசென்று, ஆதீனத்தலைவராகிய ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரும் மேலகரம் ஸ்ரீ சப்பிரமணிய தேசிகரும் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் முதலிய வித்துவான்களும் வேறு பல சங்கீத வித்துவான்களும் செலவர்களும் நிறைந்திருந்த சபையில் அந்நூலை அரங்கேற்றினார். மகா வைத்தியநாதையரும், அவர் தமையனரும் அதிலுள்ள கீர்த்தனங்களைப் பாடும் பொழுது யாவரும் கேட்டு உருகினர். பெரிய புராணக கருத்துக்கள் அழகாக அங்கங்கே சிவபகதி உணர்ச்சி ததும்பும்படி அமைந்த அந்நூலின் இயல்பு, இசையமைப்போடு பொருந்தி மகா வைத்தியநாதையருடைய இனிய வாக்கிலிருந்து வருமபோது பொன்மலர் நன்மணம் பெற்றதுபோல விளங்கியது. அப் பொழுது மகா வித்துவான பிள்ளையவர்கள அந்நூலுக்குச் சிறப்புப்பாயிரமாக *ஐந்தசெய்யுட்களை இயற்றியளித்தனர். வேறு சில வித்துவான்களும் அங்ஙனமே இயற்றி அளித்தார்கள். அக்காலமுதல் மகா வைத்தியநாதையர் நாயன்மார்களை சரித்திரத்தைக் கதைபண்ணும் பொழுது அந்நூலிலுள்ள கீர்த்தனங்களையே பாடிப் பொருள் கூறி யாவரையும் மகிழ்வித்து வந்தனர்.

பலவகை நன்மதிப்பு

பின்பு மகா வைத்தியநாதையர் திருவாங்கூர் ஸமஸ்தானதிபதியாகிய ஆயிலயமதிருநாளமகாராஜர் அவர்களால் இரண்டு முறையும் அவருக்குப் பின்பட்டத்தில வீற்றிருந்த விசாகந திருநாள மகாராஜர்

*இவற்றை ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரத்தின் முதற் பாகம், 302-3-ஆம் பக்கங்களிற் காணலாம்.

அவர்களால் ஒருமுறையும் வருவிககப்பெற்றுத் தம் இசையின் ஆற்றலை நன்கு புலப்படுத்திமகிழ்வித்துப் பலவிதமான பரிசுகளை அடைந்ததோடு வெள்ளரி யாலேசெய்யப்பட்ட பூஜாபாத்திரங்களையும் பெற்று வந்தனர். அக்காலத்தில அங்கே ஸமஸ்தான வித்து வான்களாக இருந்த பரமேசுவர பாகவதர் முதலிய வர்களும் கோயம்புத்தூர் ராகவையர் முதலியவர்களும் அவருடைய திறமையை மிகவும் பாராட்டினார்கள்.

ஒருசமயத்தில், தஞ்சாவூர் அரண்மனையில் பண்டைக காலத்திருந்த சங்கீத வித்துவான்களால் இயற்றி வைக்கப்பட்டுப் பாடப்படாமல மழுங்கியிருந்த 72 மேளகர்த்தா மாலிகைககுச சிவாலி மகாராஜா அவர்களுடைய மாப்பிள்ளையாகிய ஸகாராம ஸாஹேப் அவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி வர்ண மெட்டுக்களை மகா வைத்தியநாதையர் அமைத்து அரண்மனை வித்துவான்களாகிய வீணை ஆதிமூர்த்தி ஐயர் முதலியவர்கள் இருந்த மகா சபையில் அரங்கேற்றி மிகக் கீர்த்தியை அடைந்தார்.

பிறகு மைஸூர் மகாராஜா அவர்களால் மூன்று முறை நவராததிரி காலங்களில் வருவிககப்பெற்று அப்பொழுதப்பொழுது தக்க மரியாதைகளைப் பெற்றனர். அங்கே இருந்தபொழுது அந்த ஸமஸ்தான வைணிக வித்துவச சிரோமணிகளாகிய சேஷண்ண, சுப்பண்ண முதலியவர்களால் அழைக்கப்பெற்று அவர்கள் வீடுகளில் கூட்டப்பெற்ற சபைகளிற் பாடி அவர்களாலும் நன்மதிப்பையும் பரிசுகளையும் பெற்றனர்.

இங்ஙனம் மடாதிபதிகள், மகாராஜாக்கள், ஜமீன்தார்கள், தமிழ் வடமொழி வித்துவான்கள், சங்கீத வித்துவான்கள், செல்வர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலியவர்களால் பலவகையில் ஆதரிக்கப்

பெற்ற மகா வைத்தியநாதையருடைய இசைவெள்ளம் இந்நாட்டைக் குளிர்வித்து விளங்கியது.

நான் முதலிற் கண்ட இன்பம்

நான் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலும் பின்பும் மகா வைத்தியநாதையரோடு பழகி அவருடைய சங்கீத ஆற்றலையும் சிவபகதியையும் அருங் குணங்களையும் அறிந்து மகிழ்ந்திருந்தேன். *பிர ஜோற்பத்தி(1871) ஸ்ரீ சுந்தரஸுவாமிகள திருவாவடுதுறைக்கு வந்தனர்; அவருடன் மகா வைத்தியநாதையரும் அவருடைய தமையனாரும் வேறு பலரும் வந்திருந்தனர். அக்காலத்திற்கு முன்பே ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் மூலம், மகா வைத்தியநாதையர் பட்டம் பெற்றமை, அவரது சங்கீதத்திறமை முதலியவற்றை அறிந்திருந்தமையால் அவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்னும் ஆவல எனக்கு இருந்தது. அவர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய விருப்பத்தின்படி ஒரு நாள் வினிகை நடத்தினார். முதன்முறையாக அவருடைய கானத்தைக் கேட்ட எனக்கும் மற்ற அன்பர்களுக்கும் அப்பொழுது உண்டான இன்பத்திற்கு எல்லையேயில்லை. அச்சமயத்தில மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய நூல்களிலிருந்து பலபாடல்களை அவர் இசையுடன் பாடிக்காட்டினார். பிள்ளையவர்களுடைய செய்யுட்களில் எனக்கும் என்னோடு பயின்ற மாணவர்களுக்கும் இயலபாகவே ஈடுபாடு உண்டு, ஆயினும் மகா வைத்தியநாதையருடைய இசையோடு கலந்து வரும்போது அச்செய்யுட்கள் மிகக் இன்பத்தை அளித்தன. * அந்த மடத்திற்கு வரும் பல சங்கீத வித்துவான்களுடைய கோஷ்டியில் மகா

* ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம், 2-ஆம் பாகம், பக்கம் 91-6.

வைத்தியநாதையர் ஒரு சூரியனைப்போல் விளங்கினார்.

தமிழறிவு

பின் ஒரு முறை அவர் அந்த மடத்திற்கு வந்திருந்தபோது திருக்குற்றாலப் புராணத்தின் அச்சுப் பிரதியொன்று பிள்ளையவர்களுக்காக கிடைத்தது. அந்நூலில் நெடுங்காலமாக இருந்த அன்பினால் பிள்ளையவர்கள் அதனை உடனே படிப்பித்துக் கேட்டு முதலிலிருந்து பொருள்வரையறை செய்து கொண்டே சென்றார்கள். அவ்வப்பொழுது தத்தமககுத் தோற்றிய அபிப்பிராயங்களை உடனிருந்த மாணவர்களும் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனரும் சொல்லி வந்தனர். பொருளாராய்ந்து வருகையில் அப்புராணத்திலுள்ள சண்டிகேசுவர வணக்கமாகிய,

(அறுசாக்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருதம்)

*“ தான்பிறந்த தந்தையையு மின்பிறக்கும் நிந்தையையும்
தடித்து சேயென்
ருன்பிறங்கு மறவிடைமே லொருவரழைத் திடவிருவர்
அயிர்ப்ப வேகிக்
கான்பொலிதா ரிரிமா தியர்க்குமெய்தா னிருக்கையெய்திக்
கடவுட் சேடம்
வான்புலவர் பெருப்பேறு பெற்றவனை நற்றவனை
வழுத்தல் செய்வாம் ”

என்னும் செய்யுளில், ‘சேயென்று ஒருவர் அழைத்திட இருவர் அயிர்ப்பவேகி’ என்ற பகுதியிலுள்ள ‘இருவர்’ என்பது இன்றொரைச் சுட்டியதென்று விளங்கவில்லை. பிள்ளையவர்கள் யோசிக்கத் தொடங்

* சேய் - குழந்தைய, விளி. அயிர்ப்ப - ஐயமுற. ஒருவர் - சிவபெருமான. காள் - வாசனை. வான்புலவர் - தேவர்கள். கடவுட்சேடததையும் பேற்றையும் பெற்றவனை.

சினர்கள். உடனிருந்தவர்களும் யோசித்தார்கள். சிலர், 'பிரம விஷ்ணுகள' என்றனர்; வேறு சிலர் வேறு விதமாகக் கூறினர். அவற்றுள் ஒன்றே னும பொருத்தமாகத் தோற்றவில்லை. அப் பொழுது மகா வைத்தியநாதையர், 'இருவரென்பதற்கு விநாயகர் சுப்பிரமணியரென்று பொருள் சொல்லலாமோ?' என்று மெலலச் சொன்னார். அந்தப்பொருள் அவவிடத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருந்தது. 'அதுதான் பொருளாயிருக்கவேண்டும்' என்று பிள்ளையவர்கள் உணர்ந்து, நெடுநேரம் யோசித்துப் பலருக்குப் புலப்படாமல மகா வைத்தியநாதையருக்கு மட்டும புலப்பட்டதை அறிந்த மனமுருகினார், "ஐயா, நீங்கள் சொன்னதுதான் நன்றாக இருக்கிறது. உங்களுடைய ஈசுவர பகதியே இவ்வாறு தோன்றச் செய்தது" என்று அவரைப் பாராட்டிக் கூறினார்கள். அவருடைய தமிழறிவை ஒரு மகாவிததுவானே கொண்டாடினாரெனினான வேறு புதிதாக என்ன சொல்லவேண்டும்?

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரிவிற்கு இரங்கியது

பிள்ளையவர்களுடைய கவித்திறத்தை மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் நன்றாக அறிந்தவர்கள். எப்பொழுது மடத்திற்கு வந்தாலும் பிள்ளையவர்களைத் தனியே வந்து பார்த்துப் பேசிட தங்களுக்கு உள்ள ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொண்டு தாங்கள் பாடிய செய்யுட்களைச் சொல்லிக் காட்டியும் அப்புலவர்பிரானுடைய செய்யுட்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்து போவார்கள். அவ்விருவருக்கும் அவர்களிடத்தில் இருந்த மதிப்பும பேரன்பும அதிகம்.

அக்கவிஞர் கோமான் யுவவருஷம் தைமாதம (1876, பிப்ரவரி மாதம்) பூவுலகை நீததனர். அக காலத்தில மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமைய னாரும் தாம் யாத்திரை சென்றிருந்த இடத்தில் அச செய்தியை உணர்ந்து மனநதுடித்து வருந்தினார். இருவரும் தம் ஆற்றமை புலப்படச் சில செய்யுட் களைப் பாடினர். அவற்றுள் மகா வைத்தியநாதையர் பாடியவை வருமாறு .—

(தரவு கொச்சகக் கலப்பா)

* “ தாவரு மீடுச்சி சுந்தரப்பேர் கொண்டிரும்
நாவலர் பிரானருள் நண்ணினன் னுலிடத்தே
ஆவர மாணவக ராரிடத்தே தமிழயில்வர்
சேவலர் பி ரான்புகழசால் செழுங்கணியாப் பவரெவரே.”

“ விண்ணும் பெருங்கணினுள் மீடுச்சி சுந்தரவேள்
மண்ணுத மணியணையான் மாதேவன் மரடிசார்ந்
துண்ணின் றனனிபம உலப்புறுவார் மாணவரென்
றெண்ணின் றனனியே என்னேயிவ வுலகியல்பே.”

இப்பாடல்களினால், பிள்ளையவர்கள் மாணககர் களுககுப் பாடம சொலவதிலும் சிவபிரான் புகழைச் செய்யுளிலமைத்துப் பாடுவதிலும் வலலவர்களென பதை அவர் புலப்படுத்தி யிருக்கின்றார், “ இனிமேல சிவஸதுதியை அவர்களைப்போல வேறு யார் பாடப் போகிறார்கள்!” என்று அவர் மனமுருகிப் பல முறை வருந்தியதை நான கேட்டதுண்டு.

‘ வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம் ’

மகா வைத்தியநாதையருடைய சிவகதைகள் பெரும்பாலும் கோயில்களிலும் பஜனை மடங்களிலும் நடைபெறும். திருவிடை மருதூர்க் கோயிலில், வைகாசி மாதத்தில் திருக்கலயாண உத்ஸவம் நடை

* தூ - பரிசுதம். ஆவலா - அன்புடையாரா. சே - இடபம். மண்ணுத - கழுவாத உலப்புறுவாரா - வருந்துவாரா.

பெற்ற காலத்தில் ஆதீனகர்த்தர் விருப்பத்தின்படி அவர் பார்வதி கல்யாண சரித்திரத்தைக் கதை பண்ணினார். அதற்குமுன் அந்தக் கதையை அவர் வேறிடங்களிற் பண்ணியதில்லையாயினும், கந்தபுராணத்தில் அவருக்கு இருந்த பயிற்சியினாலும் இயல்பாகவே பல வடமொழி தெனமொழி நூல்களிலுள்ள பழக்கத்தினாலும் அதனை மிகவும் சிறப்பாகச் செய்து நிறைவேற்றினார்.

அப்பால், ஆதீனத்தலைவர்களுடைய விருப்பப்படி இராமஸ்வாமி ஐயர் பார்வதி கல்யாண சரித்திரத்தைக் கீர்த்தன உருவத்தில் இயற்றினார். பிறகு மகா வைத்தியநாதையர் அதை வைத்துக்கொண்டு கதை செய்து வரலாயினர்.

வெகுதானய வருஷம் (1878) அவர் இராமேசுவர யாததிரை போனார்; அப்போது இராமநாதபுரத்தில் தங்கினார். அங்கே 'ரிஸீவர்' ஆக இருந்த ஸ்ரீநிவாஸ மூர்த்தி ஐயங்காரென்பவர் அவரைத் தக்கவண்ணம் உபசரித்துச் சிலநாள இருக்கச் செய்தனர், ஒருநாள பிரகலாத சரித்திரத்தைக் கதை பண்ண வேண்டுமென்று விருமபினார். மகா வைத்தியநாதையர் சிவ கதையையன்றி வேறு சரித்திரங்களைச் செய்ததில்லை. ஆனாலும் ஹரிகதை செய்வதில் அவருக்கு வெறுப்பு இல்லை. அவர் சமரஸமான நோக்கமுடையவர். ஆதலின் ஐயங்கார் விருமபியபடியே அங்கே ஒருதினம் பிரகலாத சரித்திரத்தைக் கதை பண்ணினார். அந்தச் சரித்திரத்திற்கு வேண்டிய உருப்படிகள் அவருக்குத் தெரியாவிட்டாலும் கம்பராமாயணத்திற் பயிற்சியிக்க அவர் அதிலுள்ள இரணியன் வதைப்படலச் செய்யுட்களைச் சொல்லிப் பொருளகூறிச் சபையினரை இன்புறுத்தினார்; அன்றியும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் சமணரால் துன்புறுத்தப் பெற்ற சிலவகைச் செய்தி

கள் பிரகலாதனுடைய சரித்திரச்செய்திகள் சிலவற்றோடு ஒப்புமை யுடையனவாக இருந்தவின் சந்தர்ப்பததுக்கு ஏற்றபடி அநநாயனார் சரித்திரத்தில் உபயோகப்படும சில கீர்த்தனங்களையும் விஷயங்களையும் பொருத்திச் சொன்னார். கேட்டவர்களும், “ இவ்வளவு இனிமையான ஹரிகதையை யாரிடத்திலும் கேட்டதில்லை ” என்று கூறி வியநதார்கள். ‘ வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம் ’ அல்லவா?

சுப்பிரமணிய தேசிகவிலாசப் பாட்டு

திருவாவடுதுறை யாதீனத்தைச் சார்ந்த *செவ்வந்தி புரத்தில பெரிய காறுபாறாக இருந்த ஸ்ரீ வேணுவனலிங்கத தம்பிரானென்பவா ஒரு பெரிய மடம கட்டுவித்தது அதற்கு, ‘ சுப்பிரமணிய தேசிகவிலாசம் ’ எனும் பெயரை அமைத்தார். பின்பு அவருடைய வேண்டுகோளினபடி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் அங்கே விஜயஞ் செய்திருந்த பொழுது அமமடாலயத்தைச் சிறப்பித்துப் பலர் பல பாடல்களை இயற்றினார்கள். அக்காலத்தில் அங்கே வந்திருந்த மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் வேறு பலரும் பல செய்யுட்களை இயற்றிக்கூறினார்கள். அவற்றுள் மகா வைத்தியநாதையர் இயற்றியது வருமாறு :—

(அறுசீக்கழி நெடிஷடியாகிரிய விருத்தம்)

“ மும்மையா வுலகாண்ட முர்த்தியார் முன்செயபணி

முட்டும் வண்ணம்

வேம்மையா ரோரசால் வினைத்தெனுஞ் சொன்மாற

விடைநீத் தீசன்

* இது திருநெல்வேலி ஜில்லா அமபாசமுத்திரம் தாலாகாவில தாமபிரபாணி உறபத்தியாகும் பாபநாசத்ததுக்கு 4-மைல தூரத்தில் உள்ளது, திருநெல்வேலிப் பக்கத்துக் கிராமங்களுக்குத் திருவாவடுதுறை மடத்துப் பெரிய காறுபாறாக இருக்கும் தம்பிரான்களுக்குத் தலைமையிடம்.

இம்மையார் பலவரசும் படர்பதிக்கப் பிரமணிய
 இறையாய் மும்மைச்
 செம்மையார் வேணுவன லிங்கன்செய் திருமடத்திற்
 நிகழ்ந்துற் ருளுல் ”

நாயன்மார்களுடைய சரித்திரங்களிலே ஈடுபட்டிருந்த மகாவைத்தியநாதையர் இசசெய்யுளில் மூர்த்தி நாயனருடைய வரலாற்றை அமைத்திருக்கின்றனர். “ திருநீறு, கண்டிகை, சடைமுடி என்னும் மூன்றையும் தமக்குரிய சினனங்களாகக் கொண்டு பாண்டி நாட்டை ஆண்ட மூர்த்திநாயனர் செய்துவந்த சந்தனக்காப்புத் திருப்பணியானது தடைப்படும் வண்ணம் ஓர் அரசனால நிகழ்ந்ததென்னும் பழிச்சொல மாறுமபடி, இடபவாகனத்தை நீததுவிட்டுச் சிவ பெருமானே, பல அரசுகளும் படருகின்ற இடமாகிய திருவாவடுதுறையில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகராக எழுந்தருளிப் பின்பு மேற்கூறிய மூன்று வகைச் சினனங்களையும் உடைய வேணுவனலிங்கத்தம்மபிரான இயற்றிய மடாலயத்தில் வீற்றிருந்தார் ” என்பது இசசெய்யுளிற குறிக்கப்பட்ட பொருள். ஓர் அரசனால தன்பம் உண்டாகியதைப் போககப் பல அரசர்களும் படரும் பதியிலவந்தாரென்பது இதன்பாலுள்ள நயம். படரும் கொடியரசு திருவாவடுதுறை ஸ்தல விருட்சம். ஆதலின அரசென்றது இங்கே இரண்டு பொருளையும் குறித்தது நிறகின்றது. இசசெய்யுளினால் மகா வைத்தியநாதையருக்குச் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடத்தில் இருந்த பேரன்பு விளங்கும்.

‘ வைத்தி பாகவதர் ’

பிறகு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் செவ்வந்தி புரத்திலிருந்து பல இடங்களுக்கூட தம் பரிவாரங்களுடன் சென்றனர். அப்போது மகா வைத்தியநாதையரும் சிலகாலம் உடன் இருந்தனர். ஓரூரில்

தங்கியிருந்தபொழுது ஒரு நாள் இரவில் அவ்வூரி லுள்ள ஒரு சத்திரத்தது திண்ணையில் மகா வைத்திய நாதையரும் வேறு சிலரும் சயனித்திருந்தனர் ; அவர்களுள் நானும் ஒருவன். பாதி இரவில் ஓர் இரைச்சல கேட்டது. நல்ல நிலா வெளிச்சம் இருந்தது. ஐம்பது பேர்களுக்காக குறையாமலுள்ள ஒரு பெரிய கூட்டம் அந்தச் சத்திரத்தை நோக்கி வந்தது, வரும்பொழுதே அந்தக் கூட்டத்தினர், “வைத்தி பாகவதர் எங்கே இருக்கிறார்?” என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்தனர். அவர்கள யாரைத் தேடுகிறார்களென்றும் எதற்காகத் தேடுகிறார்களென்றும் எங்களுக்கு விளங்கவில்லை. அவர்கள் உண்டாகக்கூடிய சப்தத்தால நாங்கள் யாவரும் எழுந்தாவிட்டோம்.

“இங்கே பண்டாரசன்னிதிகளுடன் வைத்தி பாகவதர் வந்திருக்கிறாராமே. அவர் எங்கே இருக்கிறார்?” என்று மீட்டும் அவர்கள் கேட்டார்கள். எங்களுள் ஒருவர் அவர்களை மெல்ல விசாரிக்கத் தொடங்கி, “நீங்கள் யார்? யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். “நாங்கள் பக்கத்து ஊரில் வசிப்பவர்கள். வைத்தி பாகவதரைப்பற்றி மிகவும் சிறப்பாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அவருடைய பாட்டைக் கேட்கவேண்டுமென்பது எங்கள் ஆசை. இந்த ஊருக்கு அவர் பண்டார சன்னிதிகளுடன் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோம். இப்பொழுது அவகாசம் இருக்குமாதலால் வந்து பார்த்து ஒரு தேவாரமாவது ஒரு சுலோகமாவது கேட்டுப்போகலாமென்று புறப்பட்டோம்” என்றார்கள். அவர்கள் மகா வைத்தியநாதையரைத் தேடி வந்தவர்களென்று எங்களுக்கு அப்பொழுதுதான் தெரியவந்தது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் சங்கீத வித்துவான்களெல்லோரையும் பாகவதர்

ரென்றே அழைப்பது வழக்கம். சோழ நாட்டின ராகிய எங்களுக்கு அது தெரியாதாதலின் அவர்கள் இனரைககுறித்துக் கேட்கிறார்களென்று முதலில் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய செயல எங்களுக்கு வியப்பை உண்டாக்கியது. பாதிராத்திரியில் அவர்கள் நினைத்த வண்ணம் பாட இயலாதாதலின், மறு நாள் சுப்பிரமணிய தேசிகர் முன்னிலையில் வினிகை நடைபெறுமென்றும் அப்பொழுது வந்து கேட்கலாமென்றும் இராமஸ்வாமி ஐயா சொல்லி அனுப்பினார். அவர்கள் மகா வைத்தியநாதையரைப்பார்த்ததனாலேயே ஒருவகைத் திருப்தியையும் சந்தோஷத்தையும் அடைந்து சென்றார்கள், மறுநாள் வந்து அவருடைய சங்கீதத்தையும் கேட்டு இன்புற்றார்கள்.

‘ அகப்பட்டுக் கொண்டாயா ?’

ஒரு வருஷம் ஐப்பசி மாதத்தில் வழக்கம்போல் துலாஸநானத்திற்காக ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் திருவாவடுதுறையிலிருந்து மாயூரம் சென்று தெற்கு வீதியிலுள்ள கட்டளை மடத்தில் இருந்து வந்தார். அங்கே நாள்தோறும் வித்துவான்கள் பிரபுக்கள் முதலியோருடைய சல்லாபங்கள் இடைவிடாமல் நடக்கும் மகா வைத்தியநாதையர், இரட்டைப் பலலவி சிவராமையர், கோபால கிருஷ்ணபாரதியார், திருவாலங்காட்டுத் தியாகராஜ சாஸ்திரிகள், சாததனூர்ப் பஞ்சுவையர் முதலிய சங்கீத வித்துவான்கள் அங்கே வந்திருந்தனர்.

மாயூரத்தில் அக்காலத்தில் கோவிற்பாடகராக ஒரு முதிய அந்தணர் இருந்தார். அவர் யாரைப்பார்த்துப் பேசினாலும், “* அபயாம்பிகா கதாட்சம் உங்களுக்கு உண்டாகவேண்டும்” என்று சொல்

* அப்யாம்பிகை பென்பது அதலத்தது அம்பிகையின் திருநாமம்.

வார். அதனால அவரை யாவரும், 'அபயாம்பிகா கடாட்சம்' என்றே அழைப்பாராயினர். அவருடைய இயல்பு ஒரு தனிவகையைச் சேர்ந்தது. அடிக்கடி அவர் மடத்திற்கு வந்துபோவார். வருஷத்துக்கு ஒருமுறை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவருக்கு முக்கால ரூபாய் ஸம்மானம் செய்வது வழக்கம். அப்படிச் செய்யும்பொழுதெல்லாம், "மகா வைத்திக குககூட ரூபாய் பதது இருபது கொடுக்கிறீர்களே? நானமட்டும் தாழ்ந்தவனா? அநதப் பையன வரும் போது அவனை எனனோடு பாடுமபடி செய்தால என் யோகயதை உங்களுக்குத் தெரியவரும்" என்று சொலவார். சுப்பிரமணிய தேசிகர் நகைத்துக் கொண்டே, "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொல்லியனுப்புவார்.

முன்பு குறிப்பிட்ட வருஷத்தில யாவரும் கூடியிருந்த சபையில் 'அபாயம்பிகா கடாட்சம்' தற்செயலாக வந்தார், வழக்கம்போல ஸம்மானம் பெற்றுக் கொண்டார், பிறகுதேசிகரைநோக்கி மகாவைத்திய நாதையருடன் சேர்ந்தது பாடசசெய்தால தமமுடைய மதிப்பு விளங்குமென்று சொன்னார். அவர் அதற்கு முன் மகா வைத்தியநாதையரைப் பாராதவராதலின அவர் அங்கே இருந்தலை அறியவில்லை. சுப்பிரமணிய தேசிகர் புன்சிரிப்போடு, "இவர்களே மகாவைத்தியநாதையரவர்கள்" என்று கூறிச் சுட்டிக் காட்டினார். அநதப் பிராமணர் உடனே திடுக்கிட்டு எழுந்தது போயவிடுவாரென்று நாங்கள் யாவரும் எண்ணினோம். அவர் சிறிதேனும் அஞ்சாமல, "அப்படியா! நல்லவேளை! இப்பொழுது அகப்பட்டுக் கொண்டாயா? பாடு பார்க்கலாம். நானும் பாடுகிறேன். நான் பாடிக் காட்டுகிறபடி பாடுவாயா?" என்று கேட்டுவிட்டு, 'மொட்டைச்சுவர் - கட்டைச்சுவர் - தட்டைச்சுவர் - குட்டைச்சுவர்' என்

று தம் வாய்க்கு வந்தவற்றைப்பல்லவியாகடுத்துப் பாட ஆரம்பித்தார். மகா வைத்தியநாதையர் சிரித்தார், உடனே அந்த முதியவர், “என்ன சிரிக்கிறாய்? சிரித்துவிட்டால் ஏமாறது போவேனென்று நினைக்கிறாயோ? பாடு பார்க்கலாம். பேசாமல் ரூபாயை வாங்கி முடிந்துகொண்டுபோக மாததிரம தெரியுமா? சால்வை, பட்டு, சோமன்ஜோடு எல்லாம் வாங்கிக் கொள்ளத் தெரியுமா? நான இல்லாத காலத்தில வந்து பண்டாரசன்னிதிகளை ஏமாற்றிப் பணம் வாங்குகிறாயா? எங்கே இதைப் பலவியாகவைத்துப் பாடு பார்க்கலாம்” என்று உதஸாகத்தோடு சொல்லிவிட்டு எல்லோருடைய முகத்தையும் பார்த்தார். உடன இருந்த யாவரும் சிரித்தனர்.

உடனே அங்கிருந்த தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் அந்தப் பிராமணரைப் பார்த்தது, “ஓய், இங்கே வாரும். என்ன அவரிடம்போய்க் குழறுகிறீர்? இங்கேவந்தது பாடும். நான பாடிககாட்டுகிறேன்” என்று சொன்னார். அம்முதியவரும் அப்படியே வந்தது அஞ்சாமல் பாடினார். தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் அவர் பாடினபடி யெல்லாம் பாடிக காட்டினார்; அவர் அபஸ்வரமாகப் பாடுமபொழுதெல்லாம் சாஸ்திரிகளும் அப்படியே பாடினார். இந்த விநோதக காட்சியினால் சபையிலிருந்தவர்கள் யாவரும் வயிறு குலுங்கச் சிரித்தார்கள். ஒன்றும் தெரியாத ஸாதுவாகிய ‘அபயாம்பிகா கடாட்சம்’ சிறிது நேரம் பாடிட்டுத் தம்முடைய பேசுக அங்கே ஏறுதென்றெண்ணிப் போய்விட்டார்.

என்பாலுள்ள அன்பு

நான் கும்பகோணம் காலேஜில் வேலையில் நியமிக்கப்பட்டதை யறிந்த மகா வைத்தியநாதையர் ஒருசமயம் கும்பகோணம் போயிருந்தபோது

‘காலேஜ்’ பிரின்ஸிபால ராவ்பஹதூர் தண்டலம் கோபால ராவ் அவர்களின் வீட்டிற்குச் சென்று, என்னை நியமித்ததைத் குறித்து நன்றி பாராட்டி விட்டு வந்தார். அதற்குக் காரணம் என் தந்தையார் ரீடத்தில அவருக்கு இருந்த பிரியமே ஆகும். கோபாலராவவர்கள் மகா வைத்தியநாதையரிடம் நன்மதிப்பை உடையவர்கள், அவரைப்பற்றி, “கேட்பவர்களுடைய மனமறிந்தது பாடும் திறமை உடையவர்” என்று கூறிப் பாராட்டுவதுண்டு.

சமயோசித அறிவு

ஒருசமயம் திருப்பனநதான்குச்ச சென்றிருந்த போது மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் திருவாப்பாடி, சேய்ஞலூர் என்னும் ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துவர எண்ணினார்கள். அப்பொழுது அங்கே காசிமடத்துத் தலைவராக இருந்த ஸ்ரீ குமாரசாமித் தம்பிரானவர்கள் ஒருவணடி கட்டு வித்து அனுப்பினார்கள். நாணம் உடன்சென்றேன.

சாலையிலிருந்து சேய்ஞலூருக்குத் திரும்பும் சமயத்தில அந்த வணடி பள்ளத்திற சாய்ந்துவிட்டது. நாங்கள் யாவரும் கீழே விழுந்தோம், உடனே எழுந்து உடம்பைத் துடைத்துக் கொண்டோம். அப்பொழுது மகா வைத்தியநாதையர், “பரமசிவனால் அளிக்கப்பட்ட முதத்துச் சிவிகையில் எழுந்தருளியிருந்த திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் இதனை எலலைக்கு வந்தவுடன், இந்த ஸ்தலம் சண்டிகேசுவர நாயனார் அவதரித்த ஸ்தலமென்று இறங்கி நடந்து சென்றார். அதனை அறிந்திருந்தும் நாம் வண்டியில வந்தது தவறென்று திருவருளே அறிவித்து விட்டது” என்று கூறி,

(கலிவிருதம்)

*“ ஞானசம பந்தரும் நாய ளுர்சடைத்
தூநறுத் தொடையன்முன் தூட்டும பிள்ளையார்
பானமையில் வரும்பதி யென்று நித்தில
யானமுன் னிழிந்தெதி ரிறைஞ்சி யெய்தினார்”

(பெரிய திருஞான. 244)

எனனும் பெரியபுராணச செய்யுளைச சொன்னார். அவருக்கு நாயனமார்களிடத்தில இருந்த அனபின முதிர்வையும் பெரியபுராணப பயிற்சியையும் ஞாபக சகதியையும் சமயோசித புத்தியையும் உணர்ந்தது வியந்தது யாவரும் நடந்தே சென்றோம்.

‘சங்கீதத்தைக் காப்பாற்றுபவர்’

செனனைக்கு ஒருமுறை மகா வைத்தியநாதையர் சென்றிருந்தபொழுது அவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ராவபகதூர் பூண்டி அரங்கநாத முதலியார் விரும்பினார். அப்பொழுது செனனையில் இருந்த நான அவரை அழைத்துக்கொண்டு முதலியார் வீட்டிற்குச் சென்றேன. மகா வைத்தியநாதையருக்குத் தமிழநூற்பயிற்சியும் உண்டென்பதை அறிந்திருந்த அரங்கநாத முதலியார் தமிழ நூல்கள பலவற்றைப் பற்றி அவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார், பல செய்யுட்களை இடையிடையே எடுத்துக் கூறினார். மகா வைத்தியநாதையரும் அப்படியே பலசெய்யுட்களைச் சலிப்பிலாமல எடுத்துக்கூறிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அந்நாள்மே பேசும்பொழுது செய்யுட்களை இசையோடு அவர் சொல்லுவாரென்றும் அதலை அவருடைய சாரீர இனிமையை அறிந்தது மகிழலாமென்றும் முதலியார் எண்ணியிருந்தார். ஆனால் மகா

* நாயனா - சிவபெருமான். தொடையல் - முன் - மாலை முதலிய சேடங்களை பிள்ளையார் - சண்டிக்கேசவரர். நித்தில யானம் - முததுப்பலலக்கு. இழிந்தது - இறங்கி

வைத்தியநாதையரோ செய்யுட்களைச் சொல்லும் பொழுது இசையோடு சொல்லாமல் பேசுவது போலவே சொன்னார். அவர் போனபிறகு முதலியார் எனினிடம், “இவர் சங்கீதத்தை நன்றாகக் காப்பாற்றிவார். மிகக் சதுரர். சங்கீதம் தெரியாதவர்களெல்லாம் பாட்டோ சுலோகமோ சொல்லும்போது சங்கீதம் தெரிந்ததாகக் காட்டிக் கொள்ள எண்ணி அபஸ்வரமாகச் சொல்லித் தாங்களே சந்தோஷிக்கிறார்கள். நான் இவரோடு பேசுகக் கொடுத்து ஏதாவது ஒரு பாடடைச் சாரீரத்துடன் இவர் சொல்லக் கேட்கலாமென்றிருந்தேன். நெடுநேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். இவர் எவ்வளவோ தமிழ்ச் செய்யுட்களைச் சொன்னார். ஆலை ஒன்றையாவது இசையுடன் சொல்லவில்லை. அப்படிக்காப்பாற்றினால்தானே அதற்குக் கௌரவம் உண்டாகும்?” என்றார். பின்னடி அரங்கநாத முதலியார் சென்னையிலுள்ள பல பிரபுகளின் ஆதரவில் மகா வைத்தியநாதையரை ஒரு வினிகை நடத்தச் செய்து அவருக்குத் தக்க ஸம்மானம் செய்து வித்து அனுப்பினார்.

சிரமமில்லாமல் ஸம்மானம் பெற்றது

அந்தக் காலத்தில் சென்னைக்கு வந்திருந்த வேங்கடகிரி மகாராஜா மகா வைத்தியநாதையருடைய திறமையைப்பற்றிக் கேள்வியுற்று அவரைப் பார்க்க விரும்பினார். அவர் அவ்வரசர்பால சென்றார். அவ்வரசர் சங்கீத சாஸ்திரத்தில் நல்ல பயிற்சி உடையவர், ஆதலின் வைத்தியநாதையருடன் அந்தச் சாஸ்திர விஷயமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அவரும் பல நூற்பயிற்சி யுடையவராதலின் அரசர் அவருடைய ஸம்பாஷணையால் மிகக் திருப்தி அடைந்தார்.

வேங்கடகிரி ஸமஸ்தானத்தில் வித்துவான் கருக்கு உததம ஸமபாவனையாகக் கொடுக்கும் தொகை 108-ரூபாய். மகா வைத்தியநாதையருடைய ஞானத்தை அறிந்த மகிழ்ந்த ஸமஸ்தானதிபதி உததம சமமானத்தின் இரண்டு பங்காகிய 216-ரூபாயைக் கொடுத்து வேறு மரியாதைகளையும் செய்தார். மகா வைத்தியநாதையர் அங்கே வினிகையாவது சிவகதையாவது நடத்தவில்லை. இந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றிப் பின்பு ஒருகால மகா வைத்தியநாதையரே, “ பாட்டைக் கேட்பாரென்று எண்ணியிருந்தேன். சங்கீத லக்ஷணங்களைப்பற்றிப் பேசினாரே யொழியப் பாடவேண்டுமென்று சொல்லவேயில்லை. வேறேரிடமாக இருந்தால் கசககிப் பிழிந்த விடுவார்கள். யாதொரு சிரமமும் இல்லாமல் உயர்ந்த ஸமமானத்தை அவரிடம் பெற்றேன். இதுவும் ஓர் அதிர்ஷ்டந்தான் ” என்று எனலிடம் சொன்னார்.

பெரிய புராணக் கீர்த்தனப் பிரசங்கம்

ஒருகாலத்தில் சிவபுண்ணியச் செலவர்களாகிய நகரத்தார்களுடைய ஊர்களுக்கு மகா வைத்தியநாதையர் சென்று அங்கங்கே பலருடைய விருப்பத்தின்படி சிவகதைபண்ணி ஸமமானம் பெற்றனர். தேவகோட்டையில் ஐந்தாமாதம் இருந்து பெரிய புராணக் கீர்த்தனக் கதாப்பிரசங்கம் செய்து எல்லோருடைய ஆதரவையும் உயர்ந்த ஸம்மானங்களையும் பெற்றனர், அன்றியும் அவர்கள் மகா வைத்தியநாதையருக்கு நாயன்மார்களிடத்திலிருந்த பேரன்பை எண்ணி அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுடைய படங்களையும் செயவிதது வழங்கினார்.

பாஸ்கர சேதுபதி

இராமநாதபுரத்தில் இருந்த ஸ்ரீ பாஸ்கர சேதுபதி மன்னரவர்களுடைய திருமண வைபவத்திற்கு

மகா வைத்தியநாதையர் சென்றிருந்தனர். அங்கே சில காலம் இருந்து வினிகையும் சிவகதையும் செய்து ஸமமானங்களைப் பெற்றனர். பின்பும் பாஸகர ஸேதுபதி மன்னர், * 'பட்டாபிஷேக வைபவ காலத்தில் வருவித்து வெகுமதி செய்ததுமன்றி, மாதந்தோறும் சமபளமும், வருடந்தோறும் நவ ராததிரி மகோத்ஸவத்திற்கு வருமபடியாகச் செய்து வருஷாசனமும் நியமனம் செய்ய, அவ்வாறே சென்று வெகுமதி பெற்று வந்தது மன்றி, இடையில் எககாலத்தில் அழைத்தாலும் அககாலந்தோறும் சென்று மகாராஜா அவர்களுக்காக கர்ண நந்தமான காரணந்தத்தைப் புகட்டி உததம ஸமமானம் பெற்று ' வந்தனர்.

திருவையாற்று வாஸம்

திருவையாற்றில ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹாரரைத் தரிசித்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டுமென்றெண்ணி, ஸ்ரீ தருமஸம்வர்த்தனி அமபிகை சந்திதியிலுள்ள பாவாஸாமி அக்கிரகாரத்தில் மேற்குககோடியில் வடசிறகில் இரண்டு வீடுகளை அவர் வாங்கினார். அவற்றுள் ஒன்றில் தாம தம் தமையனருடன் இருந்துகொண்டு மற்றொன்றில் ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் படததையும் அறுபததுமூவர் படததையும் வைத்துத் தினமும் மாஸையில் பஜனைசெய்துவந்தார்.

அவர் ஸப்தஸ்தான உதஸவத்தில் ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹாரருடன் எலலாஸதலங்களுக்கும் நடந்து செல்வதுண்டு. இடையிடையே நேர்ந்த ஸ்தலங்களில் பூஜை செய்துவிட்டுச் செல்வார். திருநெய்த் தானத்தில் சுவாமி எழுந்தருளி யிருக்கும் பொழுது காவேரி மணலில் தாமே இன்புற்றுப் பாடுவார். இங்ஙனம் ஒவ்வொரு வருடமும் நடைபெற்றுவந

* ஸ்ரீ மகா வைத்தியநாத விஜய ஸங்கிரகம்.

தது. அப்பொழுது கேட்பதற்காகப் பலபேர்கள் வந்து கூடுவார்கள்.

நோயுற்றுத் தீர்ந்தது

ஒரு வருஷத்தின் இடையில் மேற்கூறியதிருவிழாயாததிரையில் ஒருநில *ஒரு வீட்டிற் பூஜை செய்து விட்டு ஆகாரம் செய்தபொழுது நேர்ந்த அபத்தியத்தால வைத்தியநாதையருக்கு மிகக் அசௌகரியம் உண்டாயிற்று. எழுந்த நடைகளும் உண்ணவும் இயலாமல் படுக்கையாகவே வையைச்சேரியில் இருந்து விட்டார். அதனை யறிந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவருடைய தேகநிலையை அறிந்து வருமபடி அடிககடி தககவர்களை அனுப்பிவந்த தன்றி, அவருடைய சௌகரியத்திற்காகப் பணமும் கொடுத்தனுப்பினார். அவ்வாறு கொண்டுபோய்க் கொடுத்தவர்களுள் நானும் ஒருவன். பிறகு நோய்தீர்ந்து அவர் சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால வந்து தமநன்றியறிவைப் புலப்படுத்திப் பாராட்டினார்; “என்னை பிரயோஜனம் இல்லாத காலத்திலும் எனனை மறவாமல் ‘பால நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து’ என்றபடி எனக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைப் பண்ணுவித்த சநிதானத்தின் பேரருளை நான் எனனவென்று சொல்வேன!” என்று சொல்லிச் சொல்லி மனங்கனிந்தார்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் பிரிவிற்கு இரங்கியது

சர்வஜித்து வருஷம் மார்கழி மாதத்தில் (1888) மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் பரிபூரண

* அவாபால் பொருமையுற்ற சிலருடைய தீயமுயற்சியால், ‘ஏவல்’ உபத்திரவம் உண்டாயிற்றென்றும், கண்பதியக்கிரகாரத்தில் இருந்தவரும் மந்திரசாஸ்திரங்களில் வல்லவருமான ஒரு சாஸ்திரிகளிடம் ரக்ஷாபந்தனம் செய்துகொண்ட பின் அது நீங்கிற்றென்றும் சிலா கூறுவார்.

மடைந்தபொழுது, தம்மைப் பல வகையிலும் ஆதரித்துத் தமக்கு உண்டாகிய பெரும்புகழுக்குக் காரணமாக இருந்து விளங்கிய அவருடைய பிரிவாறறுமையால மிக வருந்தினார், தம வருத்த மிகுதியைப் புலப்படுத்திப் பாடிய செய்யுட்கள சில உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று வருமாறு :

(தரவு கொச்சககலிப்பா)

“ஏரளித்த வடமொழிதென் மொழியளித்தா யிசையளித்தாய்
 சீரளித்த துறைசையிறகப் பிரமணிய தேசிகநின்
 நாரளித்த பேரவைக்கண் மகாவைய நாதனெனும்
 பேரளித்தா யெங்களைவிட் டெங்கொளித்தாய பேசகவே ”

[இசை - சங்கீதம், நாட - அன்பு]

இசையெய்யுளில் அவர், தேசிகர் தமக்கு மகா வைத்தியநாதையரென்னும் பெயர் வழங்கியதைப் பற்றிக கூறியிருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குப் பிறகு திருவாவடுதுறையாதீனத் தலைவராக வீற்றிருந்தவரும், வித்வத்ஜன பரிபாலகரும், ரஸிக சிரோமணியும் வடமொழி, தெனமொழி, சங்கீதம் இவற்றில் நல்ல பயிற்சியுள்ளவரும், தரமறிந்து அளிக்கும் தாதாவுமான ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் மகா வைத்தியநாதையரை அடிககடி முக்கியமான சமயங்களில் வருவித்து அவருடைய சங்கீதத்தையும் சிவகதாப்பிரசங்கங்களையும் கேட்டுக்கேட்டு இனபுற்று உயர்ந்த ஸம்மானங்களை அவவப்போது செய்துவந்தனர். சில சமயங்களில் மகா வைத்தியநாதையருடையகானமும் திருக்கோடிகாவல கிருஷ்ணையர் பிடிபும சேர்ந்தே நடக்கும்.

பிரிவு

நந்தன வருஷத்தில மகா வைத்தியநாதையருக் குத தேச அளெகசியம உண்டாயிற்று. அவர் திருவையாற்றில இருந்துவந்தார். அக்காலத்தில் குடும்பக கவலை நேராதபடி ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரும் பாஸ்கரசேதுபதிமன்னரும் பச்சாம்பேட்டையில் வித்துவான்களுக்குப் பேராதரவாக விளங்கிய நடராஜையரென்னும் செலவரும் பொருளுதவி செய்துவந்தனார்.

நந்தனவருஷம் தைமாதம் பதினாறந்தேதிவெள்ளிக்கிழமை (27—1—1893)பகல ஒன்றரை மணிக்கு மகா வைத்தியநாதையர் தமது நரஹபத்தொன்பதாம் பிராயத்தில ஸ்ரீ பிரணதார்த்தஹரருடைய திருவடி நீழலையடைந்தனர். உயிர்பிரியும் இறுதி நேரமவரையில் அவருடைய திருநாவானது சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டே யிருந்தது; “நற்றவாவுணை நான மறக்கினும் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே” என்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனருடைய திருவாகுகுகு இலக்கியமாக அவர் இருந்தார்.

இரங்கற் செய்யுட்கள்

அவரது பிரிவாற்றாமையினால் அவருடைய தமையனாராகிய இராமஸ்வாமி ஐயர் மிகவருந்திப் பல செய்யுட்களைப் பாடினார். அவற்றுள் இரண்டு வருமாறு.

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்)

க “காணநூற் கற்பகமே யறுபத்து முவர்முதற்
கடவுட் காலை
ஆனசீர் வளந்தருசிந் தாமணியே யமுதடியார்க்
கனிக்கும் காம
தேனுவே யெனக்கிளைய சிங்கமே யென்றுயிரே
சிவமெய்து ஞான

பானுவே கலைக்கடலே யுணப்பிரிந்திங் காற்றகிலேன்
பாவி யேனே”

- உ. “உயிரிழந்த காத்திரம்போ லொளியிழந்த நேத்திரம்போல
உயர்செஞ் சாலிப்
பயிரிழந்த பண்ணையைப்போற் பதியிழந்த மங்கையைப்போற்
படர்கொள் கொம்பின்
இயலிழந்த விளங்கொடிபோ லிறகிழந்த பறவையைப்போல
இறைவன் காக்கும்
செயலிழந்த குடிகளைப்போ லுணயிழந்திங் கிடருழந்தேன்
தீமை யேனே.”

மகா வைத்தியநாதருடைய பிரிவினல் தமிழ் நாட்டுச் சங்கீத வித்துவான்களெல்லாம் ஒரு பெரிய நிதியை இழந்தவர்களைப்போல இடருற்று வாடினார்கள். “அவருடைய சங்கீதத்தின இனிமையையும் சிவகதைகளையும் இனி யாரிடம் கேட்டு இன்புறுவோம்!” என்று தமிழ் நாட்டார் வருந்தினர். அந்தச் சங்கீத சாகரத்தின இயல்பை நினைககுந்தோறும் எனது மனம உருகுகின்றது.

அவருடைய அன்பும் எளிமையும் பிறருடைய மனங்களைக் கவர்ந்தது நின்றன. அவர் வாழ்வில சங்கீதம் ஒரு புது மலர்ச்சியை அடைந்தது. தமிழ் நாட்டின புகழைப் பரப்பியவர்களுள் அவரும் ஒருவர். எவ்வளவோ சங்கீத வித்துவான்களைத் தமிழுலகம் கண்டிருக்கிறது ; ஆயினும் மகா வைத்திய நாதையரைப்போல ஒருவரைப் பெறவேண்டுமாயின் அது பெருந்தவம் செய்திருக்கவேண்டும். அவரைப்போல இசைத்திறமும், தமிழவடமொழியறிவும், எல்லோரும் விருமபும் குணமும், சிவபகதிச் செல்வமும், தூய்மையும், தோற்றப் பொலிவும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்றவராகப் பல ஆயிரம்

* காத்திரம்-உடல. சாலி-நெல. பண்ணை-வயல. பதி-கணவன்.

பேர்களுள் ஒருவரே பிறக்கின்றனர். இல்லையெனின், அதற்கைய பெருமபுகழ் அவருக்கு உண்டாவதற்குக் காரணம் இல்லையன்றோ ?

இயல்புகள்

மகா வைத்தியநாதருடைய அருங்குணங்களும் ஒழுங்கான வாழ்க்கையும் இணையற்ற புகழும் அவரை மறவாமல் என்றும் நினைக்கச் செய்வன. அவரைக் குணமணியாகக் கண்டு அன்பு பூண்டவர்களும், சிவபகதரென அறிந்து ஈடுபட்டவர்களும், சங்கீதக களஞ்சியமென்று உணர்ந்து புகழந்தவர்களும், கலவிமானெனத் தெளிந்து விரும்பியவர்களும் பலர். அவரிடத்தில அமைந்திருந்த தூய ஒழுகுகத்தாலும், யாவருக்கும் எளியராம தன்மை முதலியவற்றாலும் எத்தகையவர்களும் அவரிடம் மரியாதையாக நடந்துகொண்டார்கள்.

சிவபக்தி

அவருடைய சிவபக்தியும் சிவபகதர்களபால அவருக்கு இருந்த பேரன்பும் எககாலத்திலும் குறையவேயில்லை. இளமை தொடங்கியே, நாள்தோறும் சிவபூஜை செய்யும் நியமம் உடையவர் அவர், பூஜை செய்தபிறகே உணவு கொள்வார். பூஜை செய்யும் காலத்தில சிரம், காது, கைகள், கழுத்து முதலிய இடங்களில் ருத்திராட்சங்களைத் தரித்துக் கொள்ளுவார். ஒவ்வொரு நாளும் ருதரம், சமகம், புருஷ சூகதம் ஆகியவற்றைச் சொல்லி அபிஷேகம் செய்வார் ; பாலபிஷேகமும் விலவார்சசனையும் இன்றிப் பூஜை செய்யார் ; ஏகலிங்கார்சசனை செய்தலே அவரது வழக்கம்.

நாள்தோறும் மாலைககாலத்தில் சிவதரிசனம் செய்வார். வினிகையேனும் கதையேனும் பிற்பக

விற் செய்யநேரின் ஸந்தியா காலத்திற்குள் நிறைவேற்றிவிட்டு ஸந்தியாவந்தனம் செய்து பின்பு சிவதரிசனத்திற்குப் போய்விடுவார். இந்த நியமம் எநதககாலததும் தவறியதில்லை. அஙஙனம் செலலுமபோது தாம் காலையில் தொடுத்துவைத்திருந்த புஷ்பமாலையைக் கொண்டுபோவார். அவர், தாம் பிறநத வையைச்சேரியினகண உள்ள சிவாலயத்தில் நடராஜ விககிரகததைப் பிரதிஷ்டை செய்தார். தமககுக கிடைதத ஸமமானங்களாகிய பீதாம்பரம முதலிய பொருளகளிற சிலவற்றை அவ்வாலயத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்கு உபயோகமாகுமபடி அளித்துவிட்டனர்.

பணிவு

அவர் மிகக மதிப்புடன் விளங்கிராயினும தருககினறி யிருந்தார். பிறருடைய திறமையை அறிநது பாராட்டும அருமையான குணம அவரிடம அழைநதிருந்தது. மூத்தவர்களிடமும் கலவிமானகளிடமும் மிகவும் மரியாதையோடு ஒழுகுவார். தம அன்னையாரிடம எப்பொழுதும், “ வாருங்கள், போங்கள் ” என்று பன்மையாகவே பேசுவார். சங்கீத வினிகைகளுக்குப் பிறர் வநது அழைததால் ஒருவிதமான நிபநதனையும் பேசிககொள்ளாமலே போவார். அதலை அவருக்கு ஒரு குறைவுமில்லாமல தகக மரியாதையே கிடைததுவநதது. இககாலத்தில் அவர் இருப்பாரால ஒரு வினிகைககே மிகவும் சுலபமாக 500 ரூபாயககுக குறையாமல கிடைககும. தாம் பெறும் ஸமமானங்களெல்லாவற்றையும் தமையராகிய இராமஸ்வாமியரிடம் ஒப்பி ததுவிடுவார். தமையருடைய சொல்லுககு மாறுபேசவே மாட்டார். மகா வைத்தியநாதையரால இராமஸ்வாமியருக்கு அதிக மதிப்புண்டாயிற்று ; ஆயினும்

அவர் எப்பொழுதும் தமையனாக அடங்கியே ஒழுகுவார். இராமஸ்வாமி ஐயருடைய முயற்சிகளாலும் அவவப்பொழுது இன்னவாறு நடக்கவேண்டுமென்று அவர் அறிவுறுத்திவந்த செயலாலும் மகா வைத்தியநாதையர் அடைந்த பயன்கள் பல.

மகா வைத்தியநாதையருடன் எப்பொழுதும் இருந்து அவரை இன்ன இன்ன உருப்படிக்களைப் பாடவேண்டுமென்று இராமஸ்வாமி ஐயர் சொல்லி வருவார். அதைச் சிலருக்கு வைத்தியநாதையர் தம முடைய தமையனார் உதவியின்றி ஒன்றும் செய்யும் சகதியிலலாதவரென்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. ஒருசமயம் இராமஸ்வாமி ஐயர் நோய்வாய்ப்பட்டமையால் வைத்தியநாதையர் சில இடங்களுக்குத் தனியே சென்று வினிகைகளும் கதைகளும் நடத்திவந்தார். அதைக் கேட்டபிறகு அவர்களுக்கு இருந்த அந்த எண்ணம் அடியோடே நீங்கியது.

விருப்பமான பொருள்கள்

சுருக்கமான உணவையே அவர் விரும்புவார். வற்றற்குழம்பு, வெந்தயக்குழம்பு, சீரகரசம், நீர்மோர் ஆகியவற்றில அவருக்கு விருப்பம் உண்டு. எலுமிச்சம்பழம் சேர்த்துக்கொள்ளார். பால் உட்கொள்ளும் வழக்கம் இல்லை. நெய் ஒரு கரண்டி முட்டையளவுதான் சேர்த்துக்கொள்வார். ஆடம்பரமான உணவுவகைகளில் அவருக்கு அவா இல்லை. வெளியூர்களுக்குச் செல்லுங் காலங்களில் அவல, சீடை, பொரிமா முதலியவற்றைக்கொண்டு செல்வார். அவற்றை அவசியமாயின் பிற்பகலில் உண்பார். அவரிடம் கைலாசையர் என்ற பரிசாரகர் எப்பொழுதும் உடனிருந்து வந்தார்.

பாண்டவபாஷை

சகோதரர்களோடு பேசுங்காலத்தில் ஏதோ ஒரு பாஷையில் அவர் பேசுவார், அஃது இன்ன பாஷையென்று யாருக்கும் விளங்காது. ஒரு முறை நான என்னபாஷை யென்று கேட்டேன; அவர், “இதனைப் பாண்டவபாஷையென்று சொல்வதுண்டு. விராட நகரத்தில் பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாசம் செய்தகாலத்தில் தமக்குள் வழங்குவந்ததைப் போன்றதென்று கேள்வி” என்றார்.

சங்கீதத் திறமை

அவருடைய சங்கீதத்திறமை தனிச்சிறப்புடையது. ஒன்றரை மணிகுமேல அவர் தொடர்ந்து பாடுவதில்லை, சிவகதை இரண்டு மணிநேரம் செய்வார். இராக ஆலாபனம் செய்யும்போது வாய்க்குவந்த சொற்களையும் எழுத்துக்களையும் வழங்காமல் ‘சங்கரா’ என்றே ஆலாபனம் செய்வார். அவருடைய சிவபகதியே அங்கனம் செய்வதற்குக் காரணமாகும். முகவேறுபாட்டைக் காட்டாமலும், பலவிதமான அங்க சேஷ்டைகள் இல்லாமலும், கைகளை ஒங்காமலும், இருந்தபடியே அசையாமல் பாடுவார். பாடுவதற்கு முன் தொண்டையைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளுதல், சுருதியோடு பொருத்துவதற்குச் சில நேரத்தைக் கழித்தல், இடையிடையே பலவகைப் பாணங்களை உட்கொள்ளல் முதலியவைகளை அவரிடம் ஒருபோதும் நான கண்டதில்லை. அவருடைய உணவின ஒழுங்கும், தூயஒழுக்கமும், வரையறையோடு பாடும் முறையும் அவருடைய சாரீரத்தை ஒரே நிலையில் இருக்கச் செய்தன. ஆதலின எந்தச் சமயம் வேண்டுமானாலும் அவர் பாடுவதற்கு ஸித்தராக இருப்பார்.

ஒருமுறை அவர் திருவாவடுதுறைக்கு வந் திருநதபோது விடுதியிலிருந்து மடத்திற்குப் பாடு வதற்காகப் போய்க்கொண்டிருந்தார். அவருடன் அவர் தமையனார் சென்றார். நாணும பிறரும் அவர் களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றோம். அப்பொழுது மகா வைத்தியநாதையர், “ராமஸாமி, ராமஸாமி” என்று உரக்கக் கூப்பிட்டார். ‘இவருடைய தமையனாராகிய இராமஸவாமி ஐயார் அருகில வரும்பொழுதே இவா ஏன் கூப்பிடுகிறார்?’ எனறெண்ணினேன். மறுநாள இராமஸவாமி ஐயரை விசாரித்தேன, “சாரீரம் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்துக்கொண்டான” என்று அவர் கூறினார். அப்பொழுது எனக்கு உண்டான ஆசசரியத்துக்கு அளவேயில்லை. சாரீரத்தைப் பரீட்சிப்பதற்காக எவ்வளவோ நேரத்தைக் கழிக்கும் பல வித்துவான்களுக்கும் அவருக்கும் உள்ள வேற்றுமையை நினைந்து நினைந்து வியந்தேன.

சிவகதை செய்யும் முறை

திருவாவடுதுறை மடத்திற்கு வந்த காலங்களில் அவருடைய பாட்டு ஒருநாளும், சிவகதை ஒருநாளுமாக மாறி மாறி நடைபெறும். சிவகதை, ஹரிகதையாகியவற்றிற்கு ஒரேவிதமான ஆரம்பங்களும் பூர்வ பீடிகைகளும் சொல்லும் சங்கீத வித்துவான்கள் பலர் இக்காலத்தில் இருக்கின்றனர், மகா வைத்தியநாதையருடைய சிவகதையினுள் போக்கு, தொடக்க முதல இறுதிவரையில் சமபிரதாய விரோதமில்லாமலும் புதிய புதிய விஷயங்களைக் கொண்டதாகவும் இருக்கும். ‘சங்கரா’ என்று ஆரம்பிக்கும்போதே மந்திரத்தாற் கட்டுண்டவர்கள் போல சபையினர் யாவரும் மெய்மறந்து விடுவார்கள். சிவபரமான கீர்த்தனங்களும் சுலோகங்

களும் பாடல்களும் அவருடைய வாககிலிருந்து அமுத மழைபோல வெளிவரும்.

முதன் முதலில் “வாதாபிகணபதிம” என்ற விநாயகர் வணக்கத்தை அவர் பாடுவார். பிறகு பெரியபுராணக கீர்த்தனத்திலுள்ள “எககாலத்து மறவேனே” என்ற நடராஜ ஸ்துதியைப்பாடுவார். நாயனமார் சரித்திரங்களாயின திருத்தொண்டத் தொகையில், “திலலைவா முநதணர்தம அடியார்க்கு மடியேன” என்று தொடங்கி எந்த நாயனார் சரித்திரத்தைச் சொல்ல வேண்டுமோ அந்த நாயனார் திருநாமம் உள்ள திருப்பாடலவரையிற் பாடி விட்டுக் கதையைத் தொடங்குவார். தமக்குத் தெரிந்தவற்றையெல்லாம் காட்டவேண்டு மென்ற கருத்தால் ஸம்பிரதாய விரோதமானவற்றையும் இடத்திற்குப் பொருத்த மில்லாத விஷயங்களையும் புகுத்திச் சொல்லும் தன்மை அவர்பால் இல்லை, அங்ஙனம் செய்யும்படி நிர்ப்பந்திப்பவர்களும் அக காலத்திற் பெருமபாலும் இல்லை. எடுத்தகுகொண்ட சரித்திரத்தினால் அறியப்படும் உயர்ந்த கருத்துக்களை விளக்கும் ஆன்றோர் வாக்குகளை மேற்கோளாகக் காட்டிப் பொருள் கூறும்பொழுது அந்த நூலகளைப் பயிலவேண்டு மென்னும் விருப்பமும் அந்த நீதியைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணமும் கேட்பவர்களுக்கு உண்டாகும். அவருடைய கதாப்பிரசங்கத்தில் அடிமுதல் இறுதி வரையில் சிவபகதி உணர்ச்சியை வளர்க்கும் அமைப்பே காணப்படும்.

சிவகதைகளுக்கு மகாராஷ்டிர பாஷையிலுள்ள நிருபணங்கள் முதலியவற்றைப் பாடுவார். வட மொழிச் சுலோகங்களையும் தமிழ்ச் செய்யுட்களையும் இடத்திற்கேற்பச் சொல்லும்பொழுதும் அவற்றின் பொருளைக் கூறும்பொழுதும் அவருடைய கல்வித்

திறமை நன்றாக விளங்கும். அவர் பாடும்பொழுது மனம் ஸ்தம்பித்து நின்றுவிடும. கதையைக்கூறி விஷயங்களை விளக்கும்பொழுது பருந்தோடு செல்லும் நிழலைப்போலக் கேட்போர் மனம் அககருத்துக்களைப் பின்தொடர்ந்தே செல்லும்; அவ்வக கருத்துக்களுக்கேற்ற மெய்ப்பாடுகளைக் கேட்போரிடம் விளங்கக் காணலாம். பகதிரஸம் ததும்பும் விஷயங்களைச் சொல்லும்பொழுது எத்தகைய வன்னைஞ்சமும் கனிந்துவிடும்; கேட்போர்கள் கண்ணீர் உகுத்துப் பரவசராவார்கள்.

கதை செய்யும்போது மகா வைத்தியநாதையர் இக்கால வழக்கப்படி எழுந்திருந்து நில்லாமல் உட்கார்ந்தபடியே பாடி உபநயாசம் செய்வார். பக்கவாத்தியக்காரர்களும் உடனெங்கார்ந்திருப்பார்கள். இதற்காக ஒரு பீடத்தையோ தனி யாசனத்தையோ அவர் உபயோகிப்பதில்லை. பாடும்போதும் கதை செய்யும்போதும் இராமஸ்வாமி ஐயர் தம்புரு மீட்டிக் கொண்டிருப்பார்.

பதசாரங்கள்

மகாவைத்தியநாதையர் கூறும் பதசாரங்கள் கற்பனைத்திறமும் நுண்மையும் உடையனவாக இருக்கும். பெரியபுராணம், தேவாரம், சூதசங்கிதை முதலிய தமிழ்நூல்களிலிருந்தும் வடமொழி நூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள்களைக் காட்டிப் பொருள்சொல்லுகையில் அவருடைய ஆராய்ச்சியின் ஆழம் புலப்படும். தேவாரக் கருத்துக்களுக்கும் உபநிஷத கருத்துக்களுக்கும் உள்ள ஒப்புமையை அவர் எடுத்துக் கூறுவார். மங்களமாக, சஹாராகத்திலுள்ள, “நந்தி கேசாய மங்களம்” என்னும் கீர்த்தனத்தைப் பாடி அவர் பூர்த்தி செய்வார்.

அவர் கூறிய பதசாரங்களுள் என் நினைவில் உள்ள இரண்டைத் தெரிவிக்கிறேன் :

அப்பூதிநாயனார் சரித்திரப் பிரசங்கத்தைச் செய்தபொழுது பெரியபுராணக கீர்த்தனத்திலுள்ள “அப்பூதியார் திருமனையில் வந்தார்” என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடிப் பொருள கூறினார். அதன் மூன்றாம் சரணத்தில் “திங்கனாமாடத்திங்கனார்” என்ற ஒரு தொடர் உள்ளது. அதற்குப் பதசாரம் சொல்லுகையில் கற்பனை நயம் விளங்க, “சந்திரன மேல ஊர்ந்துசெல்லும் மாடங்களை யுடைய திங்கனார் என்பது அர்த்தம், சந்திரன் குருத்துரோக மாகிய மகாபாதகத்தை அறிந்துசெய்தவனான, குருபகதியிற் சிறந்த அப்பூதியடிகள் வசிகும ஊரிலுள்ள மாடங்களின் ஸ்பரிசுததாலாவது தன தோஷம் தீருமென்று எண்ணி வந்ததுபோல இருந்தது” என்று சொன்னார்.

சோமாசிமாற நாயனார் சரித்திரப்பிரசங்கம் ஒருசமயம் அவரால் திருவாவடுதுறை மடத்திற் செய்யப்பட்டது. சந்தரமூர்த்தி நாயனருடைய உதவியால் ஸ்ரீ தியாகேசப்பெருமானைத் தாம் செய்யும் யாகததுக்கு எழுந்தருளச் செய்யவேண்டுமென்று சோமாசிமாறர் எண்ணினார், அதன்பொருட்டுச் சந்தரமூர்த்தி நாயனரது விருப்பத்தைப் பெற நினைந்து அவருக்கு உவப்பான தூதுவனைக்கிரையை நாளதோறும் மாறர் கொடுத்துவந்தாரென்ற செய்தியொன்று, பகத விலாசத்தைத் தழுவிப் பெரிய புராணக கீர்த்தனத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதைக் கூறும் கீர்த்தனம், “தூதுவனைக்கிரையைக் காதலாய்க் கொடுத்துவந்தார்” என்று தொடங்குவது. இதைப் பாடிப் பிரசங்கம் செய்கையில் வைத்தியநாதையர், “அந்தக் கீரையின் பெயராகிய தூதுவனை யென்பது சந்தரமூர்த்திநாயனருக்கு, ‘உங்க

ளுககுத் தூதாகச சென்ற சிவபெருமானை இணங்கச் செய்யவேண்டும்' என்ற சோமாசிமாறர் கருத்தைக் குறிப்பித்தலைப்போல இருந்தது" என்றார். தூதுவனைப்பாயாக வென்று அததொடரைப் பிரித்ததுப் பொருளும் கூறினார்.

சிலேடைப் பேச்சு

மகா வைத்தியநாதையரும் அவருடைய தமையனாரும் சிலேடையாகப் பேசுவதில் வலவர்கள்.

மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகர் தென்னாட்டு யாத்திரை சென்றிருந்தபோது சிலகாலம் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் உடன் சென்றனர். நாணம் போயிருந்தேன். கம்பனேரி புதுக்குடி என்ற இடத்தில் நாங்கள் மூவரும் அணிந்திருந்த ஏறுமுக ருத்திராட்ச கண்டியிலிருந்த தங்க முலாங்கொடுத்த வெள்ளிவிலைகளை நீக்கித் தங்க விலைகளையே போடுமபடி தேசிகர் செய்வித்தனர். அப்பொழுது இராமஸவாமி ஐயர், "வெள்ளிவிலை தங்கவிலை" என்று சாதூரியமாகக் கூறி மகிழ்வித்தார்.

ஒருசமயம் மகா வைத்தியநாதையர் தம தமையனார் முதலியோருடன் குற்றாலம் செல்லும்போது அவருடைய தமையனார், "எவ்வளவு கல தாண்டியிருப்போம்?" என்றார், மகா வைத்தியநாதையர், "எல்லாங் கலலுத்தானே!" என்றனர்.

பக்கவாத்தியத் துணைவர்கள்

மகாவைத்தியநாதையருடன் பக்கவாத்தியம் வாசிப்பவர்களுக்கு அவருடைய சம்பந்தத்தால் உண்டாகும் மதிப்பு அதிகம். வாததியக்காரர்களுடைய திறமையை அவர் உரிய காலங்களில் வெளிப்படுத்தச் செய்து பிரகாசப்படுத்துவார். அவருடைய வினிகை

களில் வாத்தியம் வாசிகளும் கௌரவத்தைவாத்தியங்களிற் புகழ்பெற்றவர்கள் யாவரும் விரும்புவார்கள். அவருடன இருந்து பிடில் வாசித்தவர் பலர். அவர்களுள், தஞ்சாவூர்ச் சங்கீதவித்துவான் இரட்டைப் பலலவி சிவராமையருடையகுமாரராகிய சுப்பராயரென்பவரும், பதினேந்து மண்டபம் துரைசாமி ஐயரெனனும் சங்கீதவித்துவானுடைய பேரராகிய சாமபசிவையரென்பவரும், திருக்கோடிகாவல கிருஷ்ணையரும் முக்கியமானவர்கள். புகழ்பெற்ற வீணைவைத்தியநாதையரென்பவர் சிலசமயங்களில் வீணைவாசிப்பார். சாமரா வென்னும் தஞ்சை மகாராஷ்டிரர் ஒருவர் பல வருஷங்கள் அவருடன் இருந்து மிருதங்கம் வாசித்துவந்தார். தஞ்சாவூரில் இருந்தவரும் மிருதங்கம் வாசிப்பதில் இணையற்றவரும் வாய்ப்பாட்டில் வல்லவரும் ஆகிய நாராயணசாமி அப்பா எனபவர் சில சமயங்களில் மகா வைத்தியநாதையருடைய வினிகைகளில் மிருதங்கம் வாசித்ததுண்டு, அக்காலங்களில் அந்தச் சங்கீத சிகாமணியின் பாட்டைக் கேட்டு அவர் அடைந்த சந்தோஷத்திறகு எல்லையிலலை.

மாணக்கர்கள்

மகா வைத்தியநாதையரிடம் சிணைஞ்சொல்லிக் கொண்டவர்கள் இராமநாதபுரம் பூச்சி ஐயங்காரென்னும் ஸ்ரீநிவாசையங்காரவர்கள், திருப்பெருந்துறை ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி சிவனவர்கள், சிதம்பரம் அண்ணாமலை சங்கீதக் கல்லூரிப் பிரிணஸிபால் *ஸ்ரீ சபேசையரவர்கள், உமையாளபுரம் ஸ்ரீ ஸ்வாமி

* இவர்கள் பல வித்துவான்களுடைய கீதத்தனங்களைத் தொகுத்து ஒரு புத்தகம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஸ்ரீ மகா வைத்தியநாதையரும் அவருடைய தமையனாரும் இயற்றிய கீதத்தனங்கள் காணப்படும்.

நாதையரவர்கள் முதலியோர். இவர்களுள் பின்னர்ப்புள்ள மூவர்களும் இப்பொழுது சங்கீதத்தைப் பரிபாலனம் செய்து வருகிறார்கள்.

சந்ததியார்

மகாவைத்தியநாதையருக்கு வேதாரணிய ஐயர், விசுவநாதையர் என்ற இரண்டு குமாரர்கள் இருந்தனர். இருவரும் இப்பொழுது இல்லை. இருவருடைய சந்ததியார்களும் இப்பொழுது உத்தியோகங்களில் இருந்து வருகிறார்கள்.

தலைமைப்புகழ்

மகாவைத்தியநாதையருடைய திறமையை அறிந்த வித்துவான்கள் அவருக்குமுன் பாடுவதற்கு அஞ்சுவார்கள். திருவாவடுதுறை மடத்தில சில சமயங்களில் சங்கீதவித்துவான்கள் பாடலாமென்று வருவார்கள். அகாலத்தில மகா வைத்தியநாதையர் வந்திருந்தால், தங்கள் எண்ணத்தை வெளியிடாமல், “மகா வைத்தியநாதையரவர்களுடைய பாட்டைக் கேட்டுப் போகவந்தோம்” என்று சொல்லி விடுவார்கள். அவருடைய காலத்திலிருந்த வித்துவான்களின் பெருமபாலோர் சமஸ்தானங்களிலும் ஆதீனங்களிலும் அவர் இல்லாத காலத்திலே வந்து பாடிப் பரிசுபெற்றனர். அவர் சங்கீதத்தைக் கேட்ட இடத்தில தங்கள் சங்கீதம் இனிமையைத் தரா தென்ற எண்ணமே அதற்குக் காரணம். அவர் காலத்தில் பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர் முதலிய பிரபல வித்துவான்கள் இருந்தார்கள்.

அவரை ஐயித்ததாகச் சில வித்துவான்கள் வெளியிடங்களிற் சொல்லிக்கொள்வதுண்டு; அஃது உண்மையன்று. அவருடைய தமையனார் மந்திரசக்

தியால மறற வித்துவான்களை அடக்கினரென்று பொருமைககாரராகிய சிலர் கூறுவர்; அதுவும் உண்மையன்று.

அவருக்கு அவர்காலத்தில் இருந்த தலைமையான புகழ் வேறு யாருக்கும் இல்லை. ஒருமுறை சென்னையிற்சில கனவான்கள் கவர்னருக்குவிருந்து நடத்தினார்கள். அந்த விருந்தில் ஒரு கர்நாடக சங்கீதககசசேரியை நடத்திக் கவர்னரை மகிழ்விக்க அவர்கள் எண்ணினார்கள். அவ்விருந்துக்கு வரும் பெரிய கனவான்களுக்கிடையே பாடும் தகுதியுடையவர் மகா வைத்தியநாதையரேயென்று தேர்ந்து அவரை வருவித்துப் பாடச்செய்தார்கள். அவர் அந்த சபையின் பெருமைக்கு ஏற்றவண்ணம் பாடினார். கவர்னருக்குவிருப்பமாக இருக்குமென்று இங்கிலீஷ் நோட் முதலியவற்றையும் பாடி மகிழ்வித்தார். அந்த விருந்து எல்லாவகையிலும் மேம்பட்டதாக இருந்தது. அதில் மகா வைத்தியநாதையர் வழங்கிய இசை விருந்து எல்லாவற்றிற்கும் கிரீடம் வைத்ததுபோல அமைந்தது. அதுகாறும் கவர்னருக்கு முன் கர்நாடக சங்கீத வித்துவான்கள் பாடியதில்லை யென்பர்; ஆதலின் அந்நிகழ்ச்சியால் மகா வைத்தியநாதையருக்கு இருந்த மதிப்பு அதிகமாயிற்று.

மகா வைத்தியநாதையர் தாம் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் சிறப்புப்பெற்றார். அவர் சங்கீதத்தைக் கேட்டபேர்களெல்லாம் இன்பககடலில் ஆழந்தனர். அவர் கதையைக் கேட்டவர்களெல்லாம் சிவபகதியுணர்ச்சிபெற்றனர். அவருடைய சங்கீதத்திறமை தமிழ் நாட்டிற்குப் புகழை உண்டாக்கியது; சங்கீத வித்துவான்களுக்கும் பெருமையை அளித்தது. அவர் இன்றும் பலருடைய உள்ளககோயில்களில் தெய்வமாக இருந்து விளங்குகிறார்.

* “ வசையுணருமுழு மூடர் துளைச்செவிக்கும் இன்பன்றி
 வழங்கல் செய்யா
 இசையுணரு மியலுணர்வுங் கவிநனிலு மியலுணர்வும்
 ஈசன் பாத
 நசையுணர்வும் வழுவாநன் னடையுணர்வு மோருருவா
 நணுகி வந்த
 திசையுணரு மிசையுளமா வயித்தியநாதன் ”

என்று சும்பகோணம் காலேஜில் தமிழ்ப்பண்டித ராக இருந்த தியாகராஜ செட்டியார் மனங்கரைந்து அவரைப் பாராட்டி யிருக்கிறார்; அவருடைய உண்மையான உருவம் நான்கு தன்மைகளாலாகியதென்பது இச செய்யுளிற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவை மூடர்களுக்கும் இன்பந்தரும் சங்கீத ஞானம், அருந்தமிழ்ச செய்யுள் ஆகும் தமிழறிவு, சிவபகதி, வழுவாத நல்லொழுக்க மென்பவை. இந்த நான்குமே மகா வைத்தியநாதையரின உருவம். இக்குணங்கள் அழியாதவை, இவை உள்ளவரையில் மகா வைத்தியநாதையரும் அழியா உடம்பினை உடையவரேயாவர்.

உ
இந் நூலாசிரியர் இயற்றியுள்ள
வசன நூல்கள்.

1. புத்த சரித்திரம், பெளத்த தாமம், பெளத்த சங்கம்
2. மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம்
3. உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம்
4. ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம்
2 பாகங்கள்
5. வித்துவான நியாகராஜ செட்டியாரா
6. கனம கிருஷ்ணையர்
7. கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரா
8. மகர வைத்தியநாதையர்
9. மத்தியார்ச்சுன மான்மியம்
10. நான் கண்டதும் கேட்டதும்
11. புதியதும் பழையதும்
12. நல்லுரைக்கோவை—4 பாகங்கள்
13. நீனைவுமஞ்சரி—2 பாகங்கள்
14. திருவள்ளுவரும் திருக்குறளும்

கிடைக்குமிடம்—

“நியாகராஜ விலாசம்”

67, பிள்ளையாரா கோவில் தெரு,

திருவேட்டிசுவரன்பேட்டை.

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.